

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ

ΑΓ. ΑΝΔΡΕΟΥ 5, ΑΘΗΝΑ 105 56

ΤΗΛ. 32 50 378 - 32 11 149 ΦΑΞ: 32 13 667

E-mail: elia@ath.forthnet.gr

www.elia.org.gr

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

1894-1948

Διευθυντής Γρηγόριος Ξενόπουλος

Τόμος 1 1894 – Τόμος 50 1943-1944

Περίοδος Γ΄ Τόμος 1 1945 – Τόμος 2 1946

Περίοδος Δ΄ Τόμος 1 1947 – Τόμος 2 1948

(22.925 σελίδες)

**Η παρούσα ψηφιακή έκδοση πραγματοποιήθηκε
με την οικονομική ενίσχυση του ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
και του ΕΘΝΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ
στο πλαίσιο του εορτασμού των 50 χρόνων από το θάνατο
του Γρηγορίου Ξενόπουλου.**

ΑΘΗΝΑ 2001

Ψηφιοποίηση

A.M.S. Μ. ΣΑΡΙΜΒΕΗ & ΣΙΑ Ο.Ε.

1915

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΔΙΑ

ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

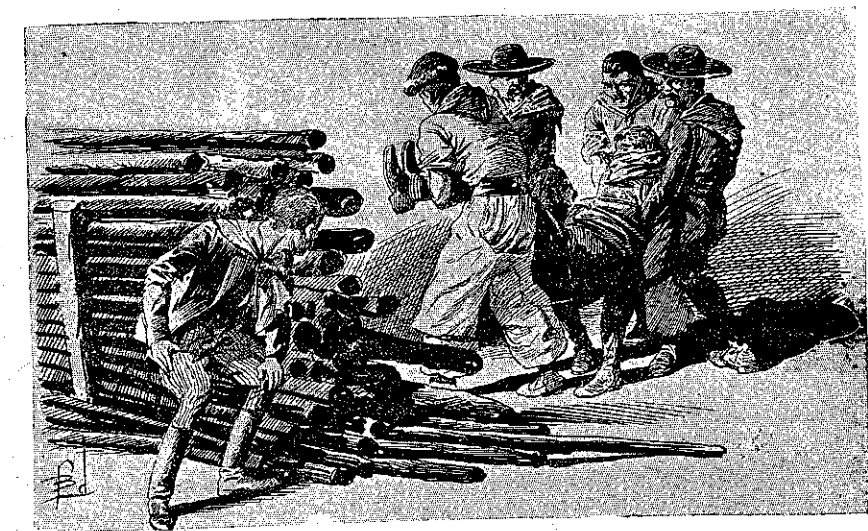
ΙΔΡΥΘΕΝ ΕΝ ΕΤΕΙ 1879

Κ

«Τέρπειν ἅμα καὶ διδάσκειν»

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' - ΤΟΜΟΣ 22^{ος}

βιβλίον παιδο

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

	Σελ.		Σελ.
ΑΘΗΝΑ-Γ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ:		ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ:	
Αίσθητική	95	148η Διαγωνισμός (Λύσεων)	11
Αιχμάλωτοι (οί)	399	149ος Διαγωνισμός (Λευκών Λέξεων)	51
Αμερικανόπουλα (τά)	5	150ος Διαγωνισμός (Λύσεων)	147
Αποκάλυψις	105	151ος Διαγωνισμός (Άσκήσεων)	195
Από τας εξαιρέσεις	89	152ος Διαγωνισμός (Λύσεων)	283
Δύο (οί) Πιερότοιοι	71	153ος Διαγωνισμός (Άσκήσεων)	387
27ης Μαρτίου	137	16ος Διαγωνισμός Ξεσπαθώματος	352
Εις Έπικύρωσιν	233	Μικρός Διαγων. Μεταφράσεως εκ του Γαλλικού	10
Έκδικησις και τιμωρία	239	Δημοψήφισμα (τό) Ψευδωνύμων του 1915	403
Έλληνικός (δ) πόλεμος	361	Διά θαλάσσης και όχι διά Ξηράς	23
Έγτομολόγος (δ)	383	Λόντι (τό) τής Άγγετας	41
Έπινίκεια (τά)	279	ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΣΕΩΣ»:	
Ευτυχημένον και χαριτωμένον	217	Γεώργιος Χ. Αναγνωστόπουλος	195
Ζωντανά (τά) άνθη	177	Άναστάσιος Σ. Βαλατιζιόγλου	227
Θεατρίνα	159	Έλλη Σ. Βαλατιζιόγλου	235
Θεός (δ) σώζει τόν Βασιλέα	191	Άγγελος Σ. Δήμου	187
Θρησκεία	79	Κοραλλία Κ. Καστρίτου	171
Κατά βάθος όμως	151	Παναγιώτης Σ. Κτωρίδης	179
Καλή Πατρίδα	391	Λεωνίδας Κ. Κυρλαγίτης	10
Κούμαρα (τά)	391	Νησιωτοπούλα	219
Λογοπαίγνια	119	Τούλα Παπαχρονοπούλου	203
Μελαγχολία (ή) του Φθινοπώρου	321	Άνδρέην Ν. Τρίπου	211
Με πεποιθήσιν	337	Ένας λογαριασμός διά τὰ παιδιά	393
Μία συμπλήρωσις	169	Εύσημα (τά) του 1914	99
Μία ώραία συμφωνία	15	Ζωά (τά) εις την Ίαπωνίαν	97
Μικρός (δ) ιππότης	49	ΚΑΣΣΕΤΙΝΑ (ή) (Άστυνομικόν Μυθιστόρημα με 52 εικόνες)	
Νύκτα μεθ' ήμέραν	265	4, 16, 24, 32, 40, 48, 56, 64,	
Παιδικαί έξοχαί	295	72, 80, 88, 96, 103, 112, 120, 128, 136, 144,	
Πατριωτικόν (τό) θέατρον	287	152, 160, 168, 176, 184, 192, 200, 208, 216, 224,	
Πόλεμοι (δ)	351	232, 240, 248, 256, 264, 272, 280, 288, 296, 304,	
Πρός μικρούς συγγραφείς	415	312, 320, 328, 336, 345, 352, 360, 368, 376, 384,	
Πρός πάρηγοριαν	249	392, 400, 408,	416
Πρώμος (ή) άποκορηά	63	ΚΛΗΡΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΔΩΡΩΝ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΣΕΩΣ:	
Πρώτο (τό) χιόνι	409	1η Κλήρωσις	84
Φαντασμογορίαί	303	2α Κλήρωσις	172
Φιλοστοργία δοκιμαζομένη	209	3η Κλήρωσις	276
Φόβος (δ) τών εξετάσεων	183	4η Κλήρωσις	372
Φοιτήτριαί	129	Έξαιρετική Κλήρωσις	83
Ψεύτικο (τό) φεγγάρι	313	Κονδυλοφόρος (δ)	175, 185
Όραία Χριστούγεννα	33	Λογιώτατος (δ)	121, 127, 135, 143
Άγριο (τό) θηρίο που μάς κάνει κομμάτια	377	Μάρμαρο (τό)	247, 257, 263, 271
ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΣΕΩΣ» 11, 19, 27, 35, 43, 51, 59, 67, 75, 83, 91, 99, 107, 115, 123, 131, 139, 147, 155, 171, 180, 187, 195, 203, 211, 219, 227, 235, 243, 251, 259, 267, 275, 283, 291, 299, 307, 315, 323, 331, 339, 347, 355, 363, 371, 379, 387, 395, 403, 411, 419		Μητέρες	
Άλογον (τό) μυλωνά	153	ΜΙΚΡΟΣ (δ) ΜΕΤΑΝΑΣΤΗΣ (Μυθιστόρημα με 170 εικόνες)	
Άνεμος (δ)	311, 319,	1, 19, 21, 29, 37, 45, 53, 61,	
Άνθρωπος (δ) που είχε καρδιά	47,	69, 77, 85, 93, 101, 109, 117, 125, 133, 141,	
Άπό τὰ νέα του 1916	411	149, 157, 165, 173, 181, 189, 197, 205, 213, 221,	
ΑΠΟΤΕΣΜΑΤΑ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ:		229, 233, 245, 253, 261, 269, 277, 285, 293, 301,	
Άποτελέσματα 145ον Διαγωνισμού (Άσκήσεων)	219	309, 317, 325, 333, 341, 349, 357, 463, 373, 381,	
Άποτελέσματα 146ον Διαγωνισμού (Λύσεων)	363	389, 397, 405,	413
Άποτελέσματα 147ον Διαγωνισμού (Άσκήσεων)	339	ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ	
Άποτελέσματα 148ον Διαγωνισμού (Λύσεων)	379	και Έβδομαδιαίοι Διαγωνισμοί (με 212 εικόνες και σχήματα)	
Άποτελέσματα 149ον Διαγωνισμού (Λευκών Λέξεων)	179	5, 17, 25, 33, 41, 49, 57, 65,	
Άποτελέσματα 150ον Διαγωνισμού (Λύσεων)	395	73, 81, 89, 97, 105, 113, 121, 129, 137, 145,	
Άποτελέσματα Μ. Διαγωνισμού Μεταφράσεως εκ του Γαλλικού	107	153, 161, 169, 177, 185, 193, 201, 209, 217, 225,	
Άποτελέσματα 15ον Διαγωνισμού Ξεσπαθώματος	419	233, 245, 249, 257, 265, 273, 281, 289, 297, 305,	
Άπό τόν πόλεμον του 1912	335, 343	313, 321, 329, 337, 343, 351, 361, 369, 377, 385,	
Γιάννης (δ)	111	393, 401, 407,	417
Γιά την Πατρίδα (Μονόπρακτο Δραματάκι)	359, 367,	ΟΔΗΓΟΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΟΥ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΣΕΩΣ»	
Γλώσσα και ήθη πιθήκων	17	7	
		Όμιχλη (ή)	223, 331
		Παιδι (τό) και τὸ στομάχι του	199, 207, 125

Παραδειγματική φιλοπονία	307	Πρόσκλησις τῆς «Διαπλάσεως» πρὸς ἀνανέωσιν τῆς συν- δρομῆς	344
Περὶ Σημείας	31		
Πίθηκος (δ) καὶ ὁ ἀκανθόχορος (μὲ 6 γελοιογραφίας)	3		
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ: 12, 20, 28, 36, 44, 52, 60, 68, 76, 84, 92, 100, 108, 116, 124, 132, 140, 148, 156, 164, 172, 180, 188, 196, 204, 212, 220, 228, 236, 244, 252, 260, 268, 276, 280, 292, 300, 308, 316, 324, 332, 340, 348, 356, 364, 372, 380, 388, 396, 404, 412,	402	ΣΕΛΙΔΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ καὶ Παιδικῶν Πνεῦμα : 6, 18, 26, 34, 42, 50, 58, 66, 74, 82, 90, 98, 106, 114, 122, 130, 138, 146, 154, 162, 170, 178, 186, 194, 202, 210, 218, 226, 234, 242, 250, 258, 266, 274, 282, 290, 298, 306, 314, 322, 330, 338, 346, 354, 362, 370, 378, 386, 394, 402, 410,	418
Ποῖος πρέπει νὰ τιμωρηθῆ (μὲ 1 εἰκόνα)	104	Συναγγήσεις	369
ΠΡΙΓΚΗΨ ΠΑΥΛΟΣ (ἢ Α. Υ. δ) (τρεις προσωπο- γραφίαι τῆς Α. Υ.)	243	Ψωμί (τὸ)	409

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Ἄγριμι καὶ ἄλεπού	95	Ποιηταὶ (οἱ)	281
Ἄλεπού καὶ λεοντάρι	127	Πρωτοχρονιάτικο	55
Βαποράκι (τὸ)	31	Ρέμα	305
Βουλιαγμένο (τὸ) καράβι	385	Στὸ καλὸ	335
Γῆρας	273	Στὸ σπιτάκι μου	31
Κάβουρας (δ) καὶ ψάρια	119	Τῆς ζωῆς καὶ τοῦ οὐαίρου	19
Καλὸς (δ) σύντροφος	167	Τραγουδι (τὸ) τῆς ἐρημίας	255
Καυῶ-Μπαμπῆς	329	Τρεῖς (οἱ) ἐληές	79
Μακρονὰ φῶτα	39	Τρία (τὰ) μυριμήγια	65
Μαμάκος (δ)	175	Φωτερὰ σκοτάδια : 73, 81, 87, 113, 135, 143, 153, 191, 199, 225, 241, 297,	327
Μύλος	401		
Περιστέρι καὶ μυριμήγιο	183		

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΑΙ

Ο τόμος οὗτος περιέχει 460 εἰκόνας καὶ κοσμήματα

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Ευσυντόμημον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχοῦν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ὑπερβολὰς καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

<p>ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ</p> <p>Ἐσωτερικοῦ : Ἐξωτερικοῦ :</p> <p>Ἔτησίαι δε. 8.— Ἔτησίαι φρ. 10.— Ἐξάμηνος 4,50 Ἐξάμηνος 5,50 Τρίμηνος 2,50 Τρίμηνος 3.—</p> <p>Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.</p>	<p>ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ</p> <p>ΓΑΡΥΦΗ ΤΩ, 1879</p> <p>ΔΙΕΥΣΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ</p>	<p>ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20</p> <p>Διὰ τῶν Πρακτόρων, Ἐσωτερ. λ. 10. Ἐξωτερ. λ. 15</p> <p>Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25</p> <p>ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ</p> <p>Ὁδὸς Εὐρυκίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβακίειον</p>
--	--	--

Ἐν Ἀθήναις, 6 Δεκεμβρίου 1914 Ἔτος 37ον.—Ἀριθ. 1

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΗΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΓΡΑΦΕΥΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΥ ΝΤΥΦΟΥΡ

Πολύστολος «χασομέρης»

Εἰς τὴν ἀγαπητὴν μας Γαλλίαν, ὑπάρχουν ἀκόμη μικραὶ πόλεις, αἱ ὅποια, μολονότι πλησιέστατα τῶν Παρισίων, κατάρθωσαν νὰ σταματήσουν τὸ ὠρολόγιον τοῦ χρόνου καὶ ἐν τῷ μέσῳ τῆς καθολικῆς μεταμορφώσεως, νὰ διατηρήσουν τὴν ὄψιν, τὸν βίον καὶ τὰς ιδέας ἀκόμη τοῦ παρελθόντος.

Τὸ Σανλί, ἐπὶ παραδείγματι, εἶνε μία τῶν ἐξαιρετικῶν τούτων πόλεων. Εὐρισκομένη εἰς ἀπόστασιν σαράντα μόλις χιλιομέτρων ἀπὸ τὸ Παρίσι, ἤμπαρσεν ἕως τώρα νάντισταθῆ εἰς τὴν ἐπίδρασιν τῆς μεγάλης πρωτεύουσας καὶ, προσιζομένη ἀπὸ τὰ γηραιὰ τῆς τείχης, προφυλασσομένη ἀπὸ τὴν τριπλὴν ζώνην τῶν δασῶν τῆς καὶ ἔχουσα, εὕτως εἰπεῖν, πλήρη συναισθησιν τοῦ σεβασμοῦ παρελθόντος τῆς, ἡ μικρὰ ἐπαρχιακὴ πόλις στεγάζει εἰς τὰρχαῖα τῆς μέγαρα ἀριστοκράτας καὶ ἀστους ἡσυχους, εἰρηνικούς, ὀλιγαρχεῖς καὶ μετριόφρονας. Οἱ δρόμοι τῆς διατηροῦν ἀκόμη τὰς παλαιὰς ρομαντικὰς ὀνομασίας—π: χ: «Ὁδὸς Λευῶν Περιστερῶν»,—καὶ εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς μεγαλοπρεποῦς τῆς Μητροπόλεως παρατάσσονται, τὰς Κυριακάς καὶ τὰς ἑορτὰς, ἰδιωτικὰ ἀμάξια ξεθωριασμένα, μαζί μὲ τὰ πολυτελῆ αὐτοκίνητα ποῦ ἔρχονται ἀπὸ τοὺς πύργους τῶν περιχώρων.

Ἰδιαιτέρως χαρακτηριστικὰ εἰς τὸ Σανλί εἶνε τὰ συμβολαιογραφεῖα. Κοινσαλέα χαρτοφυλάκια, φέροντα εἰς τὴν ραχὴν τὰ γνωστὰ

τίας, εἶνε συσσωρευμένα εἰς τοίχους, στολισμένους ἀκόμη μὲ ξυλουργήματα τοῦ 17^{ου} αἰῶνος, τὰ δὲ παραθύρα βλέπουν εἰς κήπους, ὀλίγον μελαγχολικούς, ὅπου τὸ βαθὺ πράσινον τῶν αἰωνόβιων δένδρων ἀρμονίζεται μὲ τὸ φαῖον τῶν παμπάλαιων περιτειχισμάτων.

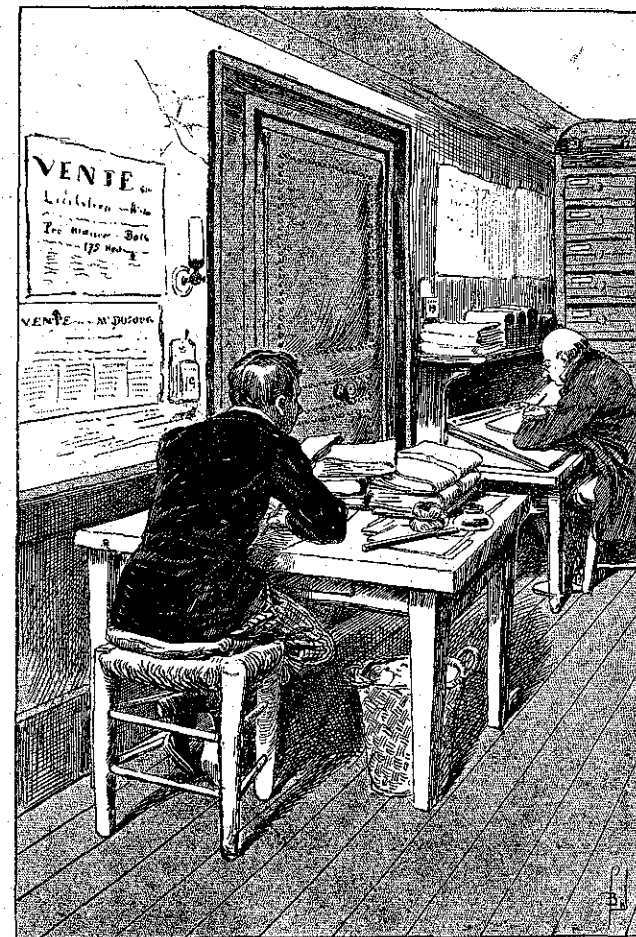
Ὅτὰ εἰσελθόμεν εἰς ἐν ἀπὸ αὐτὰ τὰ συμβολαιογραφεῖα, διότι ἐκεῖ θὰ εὕρωμεν τὸν ἥρωα τῆς παρούσης διηγήσεως, μικρὸν γραφέα δεκατριῶν ἕως δεκατεσσάρων ἐτῶν, τὸν ὅποιον οἱ φίλοι του,—συμμεληταὶ

τῆς αὐτῆς ἡλικίας,—ἠρέσονται νὰποκαλοῦν «χασομέρη», χωρὶς βέβαια νὰ εἶνε ὀλιγώτερον χασομέρης καὶ οἱ ἴδιοι...

Τὴν στιγμὴν αὐτὴν, ὁ μικρὸς γραφεὺς κἀθηται ἤσυχά καὶ φρόνιμα εἰς τὸ δι' αὐτὸν προωρισμένον τραπέζι, δεξιᾷ τῆς θύρας, διὰ τῆς ὁποίας συγκοινωνεῖ τὸ γραφεῖον τῶν ὑπαλλήλων μὲ τὸ τοῦ συμβολαιογράφου. Ὁ κατεργαρχὸς φαίνεται ἐργαζόμενος, μὲ τὸν μεγαλύτερον μάλιστα ζῆλον, καὶ ὑπὸ τὴν ἀσπίδα σεβαστοῦ δικου σκονισμένων βιβλίων, γράφει, γράφει, εἰς ἕνα μέγαν φύλλον χαρτοσῆμου. Ἄς πλησιάσωμεν ὅμως, διότι ὁ τόσος ζῆλος τοῦ νεαροῦ γραφέως φαίνεται ὑποπτεῖς. Καὶ πραγματικῶς ὁ ἥρωας μας δὲν γράφει, ἀλλὰ ζωγραφίζει. Μὲ μεγάλες πεννιὲς κάμνει τὴν γελοιογραφίαν τοῦ ὑπαλλήλου, ὁ ὅποιος κἀθηται ἀντίκρυ του, ἡ δὲ γελοιογραφία αὐτή, καταπληκτικῆς ὀμοιότητος καὶ μὲ πολλὴν τέχνην ἐκτελουμένη, μαρτυρεῖ ὅτι ὁ μικρὸς «χασομέρης» ἔχει καλλιτεχνικὸν ταλαντον ἀναμφισβήτητον.

Διὰ νὰ κόμην τὰς γελοιογραφίας τῶν συναδέλφων του προσλήφθη ὁ μικρὸς ὑπάλληλος εἰς τὸ συμβολαιογραφεῖον; Ὁχι βέβαια! Ἀποδείξει, ὅτι εἰς μίαν στιγμὴν ποῦ ἡ θύρα ἠνοιχθῆ ἀποτόμως, ὁ μικρὸς γραφεὺς, μὲ τὸ ἴδιον ἀπότομον κίνημα, ἐσκέπασε τὴν ζωγραφικὴν του μ' ἕνα στυπόχαρτον καὶ, τραβήξας ἐμπρός του ἐν ἄλλο χαρτί, σκεπασμένον αὐτὸ μ' ἕνα χονδρόν, ἀκάνονιστον γράφιμον, προσποιεῖται ὅτι τὸ ἐξακολουθεῖ... ἀπὸ πολλῆς ὥρας ἀδιακόπως...

Ἀμέσως ἀντηγεῖ ἡ φωνὴ τοῦ προϊσταμένου του :
— Ρασύλ !
— Ὅριστε, κύριε !
Καὶ καταβαίνων ἀπὸ τὴν ὑψη-

χει και στέκεται ενώπιον του συμβολαιογράφου, ο οποίος τῷ παραδίδει μερικὰς ἐπιστολάς, διὰ τὰς μοιράσῃ εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τὸ διάκαστήριον.

Ὁ μικρὸς γραφεὺς δέχεται τὴν παραγγελίαν μὲ μετρίαν γὰρ ἡσυχίαν, διότι τῷ δίδει

τῶν ἐδῶν τῆς πόλεως, τὸν παρακολουθοῦν μὲ τὸ βλέμμα συλλογιζόμενος :

— Τύχη ποῦ τὴν εἶχε κ' ὁ συμβολαιογράφος Ντυφόρ νὰ βρῇ αὐτὸ τὸ παιδί ! Ἰδὲς μὲ τί προθυμία τοῦ κάμνει τὰ θελήματα !

Πειραμὸς ἀνατανίκητος.

Εἰς διάστημα πέντε λεπτῶν τῆς ὥρας, ὁ Ραούλ διέσχισε τοὺς δρόμους τῆς μικρᾶς πόλεως καὶ εὐρήθη εἰς τὸν θαυμασίον ἐκεῖνον περίπατον, ὁ ὁποῖος τὴν περιβάλλει διὰ τῆς πρασίνης ζώνης τῶν δένδρων του καὶ ἀπὸ τὸν ὁποῖον βλέπει κανεὶς ἐλόγυρα τὴν ἀπέραντον πρασινάδα τῶν δασῶν.

Ἐκεῖ ὁ μικρὸς γραφεὺς ἐστάθη πρὸς στιγμὴν καὶ ἀνέπνευσεν ἕκ βαθέων. Ἐπειτα, ἐξέβραλεν ἔξαφνα κραυγὴν γὰρ : Ἐἶχεν ἰδῆ δύο παιδιά τῆς αὐτῆς σχεδὸν ἡλικίας, μὲ τὴν στολὴν τοῦ Λυκεῖου τοῦ Ἁγίου Βικεντίου, τὰ ὁποῖα ἤρχοντο εἰς τὴν δειροστοιχίαν διὰ ποδηλάτου. — « Λαμπρά ! εἶπεν ὁ Ραούλ, νὰ καὶ φίλοι ! θὰ μπερῶ νὰ κίξω μὴ στιγμὴ ! »

Ἄλλο μὲν ἐπὶ ἡλικίας εἶ ταῦτα δύο παιδιά, αὐτὰ, χωρὶς νὰ κατικοῦν ἀπὸ τὰ ποδήλατά των, τοῦ ἐφώνησαν :

— Ραούλ, ξέρεις ; ὁ Βεδρίν θὰ πετάξῃ τώρα εἰς τὸ ἀεροδρόμιον τῆς Βιδαμίας. Ἐκεῖ πάμε... ἔλα μαζί μας !

Ὁ μικρὸς γραφεὺς ἐδίστασε μίαν στιγμὴν, — μίαν στιγμὴν, κατὰ τὴν ὁποίαν τοῦ ὤριλιν ἀπὸ μέσθ' ἢ συνίτησιν του καὶ

«Ὁ Ραούλ τρέχει. Διατί ; Δὲν ξέρει οὔτε αὐτός...» (Σελ. 2, στ. α')

ἀφρομὴν καὶ πρόφασιν νάσῃ, ὀλίγον τὸ γραφεῖον καὶ νὰ περιπλανηθῇ ἀνα τὴν πόλιν.

Ἐξω ὁ καιρὸς εἶνε ὥραιος καὶ ὑπὸ τὰ μεγάλα δένδρα τοῦ πάρκου θὰ συναντήσῃ ἴσως κανένα φίλον, διὰ νὰ κίξῃ.

Ἀρπάζει λοιπὸν τὸ κασκέτον του καὶ μὲ δύο πηδήματα, ὁ Ραούλ εὐρίσκει εἰς τὸν δρόμον, κρατῶν τὰς ἐπιστολάς. Εἶνε πραγματικῶς ὥραϊον παιδί ὁ μικρὸς μας ἦρω. Ὑψηλός, ἀναλόγως τῆς ἡλικίας του, καλοκαμωμένος, εὐρωστος, μὲ κνήμας μακρὰς καὶ νευρώδεις. Πολὺ ἐξυπνον τὸ προσωπίκι του, φωτιζόμενον ἀπὸ δύο μεγάλα μάτια γαλανὰ. Τὰ ξανθὰ του μαλλιά εἶνε ἐπιμελῶς κτενισμένα καὶ καθισμένα, κατὰ τὴν συνήθειαν τῶν νέων τοῦ συρμού. Ἐν τούτοις πολλοὶ βόστρυχοι τῆς πλουσίας αὐτῆς κόμης, ἀνυπότακτοι μέχρι τέλους εἰς τὸ κτένε καὶ εἰς τὴν βούρταν, ἐξέχουν εἰς τὴν κορυφὴν τῆς κεφαλῆς.

Ὁ Ραούλ τρέχει. Διατί ; Δὲν ξέρει οὔτε αὐτός... Ἐννοεῖται, ὅτι δὲν βιάζεται διόλου. Λογαριάζει νὰ καταναλώσῃ τὸ μεγαλειότερον μέρος τοῦ ἀπογεύματος εἰς τὴν διανομὴν τῶν ὀλίγων ἐπιστολῶν τοῦ προϊσταμένου. Ἐν τούτοις, ἐπειδὴ αἰσθάνεται τὰ πόδια του μουνδιασμένα, τρέχει εἰς τὴν ἀρχὴν καὶ πηδᾷ ὡς πουλάρι ποῦ τὸ ἔβγαλαν ἀπὸ τὸν σταβλὸν ἢ ὡς σκυλάκι ποῦ τὸ ἔλυσαν. Ἐκαὶ ἔτσι τὸν ἀπαντοῦν εἰς τὸ τρελλὸν αὐτὸ τρέξιμον διὰ

θὰ πετάξῃ τώρα εἰς τὸ ἀεροδρόμιον τῆς Βιδαμίας. Ἐκεῖ πάμε... ἔλα μαζί μας !

Ὁ μικρὸς γραφεὺς ἐδίστασε μίαν στιγμὴν, — μίαν στιγμὴν, κατὰ τὴν ὁποίαν τοῦ ὤριλιν ἀπὸ μέσθ' ἢ συνίτησιν του καὶ τῷ ὑπέδειξεν, ὅτι τὸ καθήκον δὲν τῷ ἐπέτρεπε νὰ κολουθῇ σὲ τοὺς δύο μεγάλα μάτια γαλανὰ. Τὰ ξανθὰ του μαλλιά εἶνε ἐπιμελῶς κτενισμένα καὶ καθισμένα, κατὰ τὴν συνήθειαν τῶν νέων τοῦ συρμού. Ἐν τούτοις πολλοὶ βόστρυχοι τῆς πλουσίας αὐτῆς κόμης, ἀνυπότακτοι μέχρι τέλους εἰς τὸ κτένε καὶ εἰς τὴν βούρταν, ἐξέχουν εἰς τὴν κορυφὴν τῆς κεφαλῆς.

«Κάθε τόσο ἐβγαζεν ἀπὸ τὴν τσέπην του ἕνα μολύβι κ' ἕνα σημειωματάριον...» (Σελ. 2, στ. γ')

τὸ γραφεῖον πρὶν κλεισθῆναι καὶ τί θὰ τῷ ἔλεγον αὐτοῖον ;

Ἄλλὰ μετὰ τὴν φωνὴν αὐτὴν τῆς φρονήσεως, ἤκουσε μίαν ἄλλην, — φωνὴν τρελλὰς, — ἢ ὁποῖα τῷ ἔλεγε :

«Μπα ! δὲν βαρύνει !.. Τί περισσότερο σὲ περιμένει ἀπὸ ἕνα γερὸ μάλωμα τοῦ προϊσταμένου σου ; Ὅθι τοῦ πῆς ὅτι ἡναγκάσθης νὰ περιμένῃς, διὰ νὰ δώσῃς τὰ γράμματα ἰδιοχείρως, καὶ ὅλα θὰ διορθωθοῦν. Ἰδὲ τί ὥραιος ποῦ εἶνε ὁ καιρὸς, τί ὠραία ποῦ μυρίζουν τὰ χωράφια, καὶ πῶς δὲν κουνιέται οὔτε φύλλο. Ὁ Βεδρίν θὰ πετάξῃ, σήμερον ἔξοχα, θὰ κάμῃ θαύματα. Πήγαινε λοιπὸν εἰς τὸ ἀεροδρόμιον, μικρὰ γραμματικῆ, πήγαινε !»

Ἐπρεπε νὰπορασθῇ γρήγορα, διότι εἰ δύο μαθηταὶ τοῦ Λυκεῖου μὲν εἶχαν σταματήσῃ τὰ ποδήλατά των, βιάζοντο νὰ πάρουν πάλιν φὸραν καὶ νὰ ἐξαφανισθοῦν...

— Καλὰ λοιπὸν ! ἐφώνησε τέλος ὁ Ραούλ, σταθήτε μὴ στιγμὴν κ' ἔρχομαι μαζί σας.

— Πῶς ; τὸν ἠρώτησεν ὁ ἕνας ποδηλάτης ἔχρει ποδηλάτου ;

— Ὅχι, ἀπεκρίθη ὁ μικρὸς γραφεὺς ἄλλὰ θὰ σκαρφαλῶσω πίσω ἀπὸ τὸ δικό σου.

Καὶ μὲ τὴν δεξιότητα, τὴν εὐκινησίαν ἐκείνην τῶν παιδιῶν ποῦ γυμνάζονται ἀπὸ μικρᾶς ἡλικίας, ἐπάτησε μὲ τὸ δεξιὸν ποδὶ τὸ ποδήλατον, ἔδραξε τὸν φίλον του ἀπὸ τοὺς δύο ὤμους, καὶ ἐμπρός ! Διέσχισαν τὴν δειροστοιχίαν κ' ἐπῆραν τὸν δρόμον τοῦ Σαντιγύ, ὁ ὁποῖος ὠδήγει εἰς τὸ ἀεροδρόμιον.

Εἰς τὴν Βιδαμίαν.

Ἀρδιασμένα κατὰ μῆκος τοῦ φράκτου, ὁ ὁποῖος περιέβαλλε τὸν στίβον ὅπου ἦσαν

τρία ζωηρὰ ἀεροπλάνα, τὰ παιδιά ἐπερίμεναν ἀνυπομόνως τὴν ἀγγελθεῖσαν πτήσιν. Ἄλλοι ἄνθρωποι ἐλθόντες ἀπὸ τὴν πόλιν, περιεφέροντο συνομιλοῦντες ὑπὸ τὰ δένδρα τὰ πέριξ τοῦ ἀεροδρομίου.

Ὁ Ραούλ εἶχε μὲγὰλιν μανίαν μὲ τὰεραπλάνα καὶ συνεζήτει μετὰ τῶν φίλων του περὶ τῆς ἀξίας ἐκάστης μηχανῆς καὶ τῆς ικανότητος τῶν διαφόρων ἀεροπλάνων, τῶν ὁποίων ἐγνώριζε τὸν βίον καὶ τὰς πράξεις πολὺ καλλιτέρα παρὰ τῶν ἠρώων τῆς ἐθνικῆς ἱστορίας. Ὁ μικρὸς γραφεὺς διεκόνετο κάθε τόσο καὶ ἔβγαζεν ἀπὸ τὴν τσέπην του ἕνα μολύβι καὶ ἕνα σημειωματάριον, εἰς τὸ ὁποῖον ἐζωγράφιζε ταχέως, μὲ ὀλίγας ἀσφαλεῖς γραμμάς, τὴν μορφήν κανενὸς μηχανικοῦ ἢ κανενὸς δοκίμου.

Ἐξάφνα ἀντήχητ' ἕν ὄνομα καὶ οἱ ὀλίγοι θεαταὶ τρέχουν νὰ λάβουν θέσιν παρὰ τὸν φράκτιον.

— Ὁ Βεδρίν !.. νὰ, ὁ Βεδρίν !..

Ὁ δημοφιλὴς ἀεροπόρος εἶχεν ἐξέλθῃ τῶντι ἀπὸ τὰ παρατήγματα καὶ ἠκολούθει ἕν ἀεροπλάνον, τὸ ὁποῖον ἐσπρωγχαν τρεῖς μηχανικοί, διὰ νὰ τὸ τοποθετήσουν εἰς μέρος κατὰλληλον διὰ τὴν πτήσιν.

Ἡριττόν νὰ εἰπῶμεν, ὅτι τὰ τρία παιδιά ἐτρέξαν ἐκ τῶν πρώτων. Ὁ Ραούλ μάλιστα ἀνεργιχθῆν εἰς ἕνα δένδρον, διὰ νὰ μὴ χίσῃ καμμίαν λεπτομέρειαν, καὶ ἀπὸ τὸ ὕψος τῆς σκοπιᾶς του ἐζωγράφιζεν, εὐτυχῆς διότι τῷ εἶδεδτο ἡ εὐκαιρία νὰ πάρῃ τὸ σκίτσον τοῦ Βεδρίν.

Ἐν τῷ μεταξύ, ὁ ἀεροπόρος ἐζήτησε τὴν μηχανὴν του. Εἰς ὀλίγα λεπτά ἐβαυωθῆν ὅτι τὰ πάντα ἦσαν ἐν τάξει καὶ ἐκάθισεν εἰς τὸ σκαρδίον. Ἐστερέωσε τὸ κασκέτον του καὶ μὲ βραδὺ κίνημα ἐσῆκωσε τὰ χέρια του ψηλά. Ἀμέσως ὁ ἔλιξ, τὸν ὁποῖον ἔθεσεν εἰς κίνησιν ἕνας μηχανικός, ἤρχισε νὰ περιστρέφεται, καὶ τὸ ἀεροπλάνον, ὠθούμενον ἀπὸ τὴν δύναμιν τῶν ἑκατῶν ἵππων τοῦ κινητήρος του, κυλίσεται ἐπὶ τῆς γλῶσῃς μὲ σιρτήματα, ὡς ἀνυπομονοῦν νὰ ὑψωθῇ εἰς τὸν ἀέρα.

Μετ' ὀλίγον ὁ Βεδρίν κινεῖ ἕνα μολύβι.

Καὶ τὸ πειθήμενον ἀεροπλάνον ἀφίεται ἀμέσως τὸ ἔδαφος καὶ, διαγράφον κατ' ἀρχὰς μίαν λοξὴν γραμμὴν, χωρὶς κλονισμούς, ἀνέρχεται εἰς τὰ ὕψη κατ' εὐθείαν.

Οἱ θεαταὶ χειροκροτοῦν τὴν ἀσφαλῆ, τὴν μεθοδικὴν αὐτὴν ἐκκίνησιν, τὴν προδιδούσαν τὸν τέλειον ἀεροπόρον. Τὰ παιδιά φωνάζουν μὲ ὀλην τῶν τῆν δύναμιν : — Μπράβο, Βεδρίν ! Ζήτω ὁ Βεδρίν !

Ἐπιστροφὴ εἰς τὴν πραγματικότητα. Ὁ Ραούλ, μὲ τὸ κεφάλι ψηλά, παρακολούθησε τὸ ἀεροπλάνον ὅσον περισσότερο ἤμπορούσε, καὶ ὅταν τοῦτο δὲν ἐφαίνετο πλέον παρὰ ὡς ἕνα μαῦρον στίγμα εἰς τὸν ὀρίζοντα, ἐσυλλογίσθη νὰ καταβῇ ἀπὸ τὸ δένδρον του.

Ἄλλοιμονον ! ἡ ἐπιστροφὴ του εἰς τὴν γῆν καὶ εἰς τὴν πραγματικότητα, τῷ ἐπεφύλασσε μίαν πολὺ δυσάρεστον ἐκπληξίν. Μόλις ἐπήδησε κάτω, εὐρήθη ἀπέναντι ἐνὸς προσώπου, στρογγυλοῦ, κοκκινωποῦ, στολισμένου μὲ χρυσὰ ματογυάλια, τὸ ὁποῖον δὲν ἔδλεπε βέβαια πρώτην φοράν εἰς τὴν ζωὴν του...

Τῶντι, τὸ πρόσωπον αὐτὸ ἀνῆκεν εἰς

τὸν συμβολαιογράφον κύριον Δυφόρ, τὸν προϊστάμενον του, τὸν ὁποῖον βεβαίως δὲν ἐπερίμενε ποτὲ νὰ συναντήσῃ τέτοιαν ὥραν ἔξω ἀπὸ τὸ συμβολαιογραφεῖον καὶ εἰς ἕν ἀεροδρόμιον...

Τὶ εἶχε συμβῆναι λοιπὸν ἐν τῷ μεταξύ ; τί πράγμα ἴσχυσε νὰ μεταβλήῃ οὕτω τὰς τακτικὰς συνηθείας τοῦ συμβολαιογράφου ;

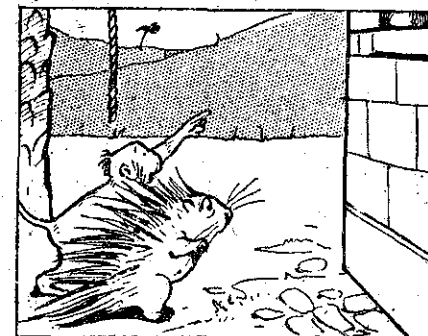
Κίτι ἀπλούστατον : ἡ σύζυγός του καὶ ἡ κόρη του, ἀκούσασαι, ὅτι ὁ περιφημὸς Βεδρίν ἐπρόκειτο νὰ πετάξῃ, ἐπεθύμησαν νὰ ὑπάγουν νὰ τὸν ἴδουν ὁ δὲ κ. Δυφόρ, ὑπέκρινεν εἰς τὴν εὐλογον αὐτὴν ἐπιθυμίαν, διέταξε νὰ ζεῦζον τὴν σεβασμίαν — ὡς ἐκ τῆς ἡλικίας τῆς — ἄμαζαν τῆς οἰκογενείας, ἢ ὁποῖα δὲν ἐχρησιμοποιοῦτο συνήθως παρὰ τὰς Κυριακάς, διὰ τὸν περίπατον τοῦ Δάσου.

Ἰδοὺ πῶς ὁ αὐστηρὸς «λειτουργὸς τῆς Θέμιδος» εὐρήθη ἔξαφνα ἀντιμέτωπος πρὸς τὸν μικρὸν τοῦ γραφέα, καταστενωχωρημένον διὰ τὴν ἀπόρροτον αὐτὴν συνάντησιν.

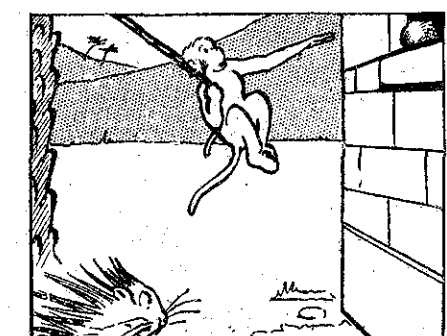
— Τί κάμνεις ἐδῶ, Ραούλ ; τὸν ἠρώτησεν ὁ προϊστάμενος μὲ ἀπότομον ὕψος. (Ἐπεται συνέχεια)

Ο ΠΙΘΗΚΟΣ ΚΑΙ Ο ΑΚΑΝΘΟΧΟΙΡΟΣ

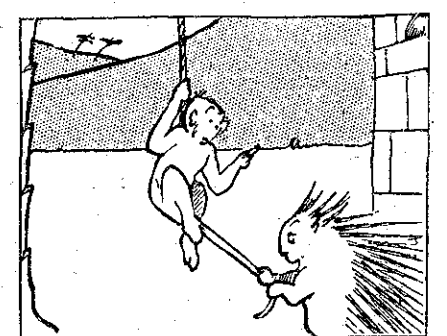
ΜΥΘΟΣ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΑΙΣΩΠΟΥ ΕΙΣ ΕΞ ΕΙΚΟΝΑΣ

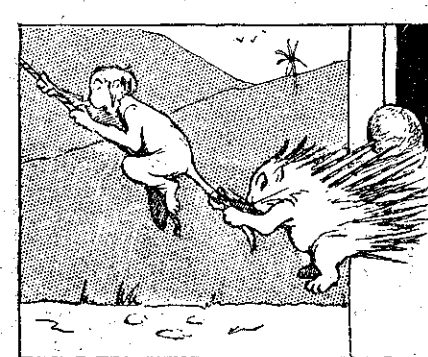
Μιά μέρα, ἕνας πίθηκος κ' ἕνας ἀκανθόχοιρος εἶδαν ἕνα παράθυρον μὴ θαυμασία πουδδίσκα, ποῦ τὴν εἶχαν βάσει ἐκεῖ γιὰ νὰ κρούσῃ. Τὴν ὠρέθησαν, φυσικά, ἀλλὰ πῶς νὰ τὴν πάρουν ;... Τὸ παράθυρον ἦταν πολὺ ψηλά. Ὁ πίθηκος ἔβασε τότε τὸ κεφάλι του καὶ τοῦ κατέβη μὴ ἰδέα μεγαλοφυῆς : «Θά πιασθῶ, ἐσυλλογίσθη, ἀπ' αὐτὸ τὸ σχοινί, θὰ κάμω κούνια καὶ θὰ φθάσω ὡς τὸ παράθυρον...»

Δυστυχῶς όμως, τὸ σχοινί ἦταν πολὺ κοντό. «Πιάσου καὶ σὺ ἀπὸ τὴν οὐρά μου !»

«Πιάσου καὶ σὺ ἀπὸ τὴν οὐρά μου !»

ἐφώνησε στὸν ἀκανθόχοιρον καθὼς θὰ κουνούμαστε, θὰ μπορέσῃς μὴ στιγμὴν ἀρπάξῃς μὲ τὰγκάθια σου τὴν ὠραία πουδδίσκα ! — Αὐτὸ ἔκαμε ὁ ἀκανθόχοιρος.

Καὶ μὲ τὸ πρῶτον κούνημα, τὰγκάθια του ἐφθασαν ὡς τὸ παράθυρον κ' ἐκάμφωσαν τὴν πουδδίσκα, ποῦ ἔμενεν κολημένη ἀπάνω τους. Μὲ μεγάλη χαρὰ οἱ δύο σύντροφοι μοιράσθηκαν τὸ γλύκισμα, καὶ καθὼς ἐπήγαιναν τρώγοντας, ἔλεγον ὅτι ἔτσι πρέπει νὰλληλοβοηθοῦνται πάντα, γιὰ νὰ καταφέρουν καὶ τὰ πιὸ δύσκολα.

Καὶ μὲ τὸ πρῶτον κούνημα, τὰγκάθια του ἐφθασαν ὡς τὸ παράθυρον κ' ἐκάμφωσαν τὴν πουδδίσκα, ποῦ ἔμενεν κολημένη ἀπάνω τους. Μὲ μεγάλη χαρὰ οἱ δύο σύντροφοι μοιράσθηκαν τὸ γλύκισμα, καὶ καθὼς ἐπήγαιναν τρώγοντας, ἔλεγον ὅτι ἔτσι πρέπει νὰλληλοβοηθοῦνται πάντα, γιὰ νὰ καταφέρουν καὶ τὰ πιὸ δύσκολα.

Σελίς Συνεργασίας Συνδρομητών

ΤΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΤΗΣ

Ω! δέξου, Θεέ μου, την λευκή Προσευχή, που Σου στέλνει θερμά ή μικρή μου καρδιά αυτήν την στιγμή!

Χιλιάδων είνε παιδιών, των πολλών της παιδιών προσευχή. Ωσαν άγιο λιβάνι, τό πίο μοροχόλο λιβάνι, άς φθάση εις τόν θρόνον Σου μπρός!..

Και τό πίο δροσερό λουλουδένιο σταφάνι. Γιαου φέρνουμε σήμερα της Καλής μας Γιαγιάς, ή θερμή δέησίς μας για Έκσίνη...

Ναι! τό μύρο του άς φθάση στα ούρανια την Μεγάλη Γιαγιά, που στήν αιωνιότητα τώρα ζή...

Όπως εδω, εις τά βάθη της 'δικής μας καρδιάς, ή ανάνησις της θα ζήση και αιώνια θα μείνη...

Κινησία

Η ΕΚΘΕΣΙΣ

Τρία χρόνια πέρασαν από τότε, μά τό θυμούμαι σάν νάταν σήμερα και δέν θά τό ξεχάσω ποτέ. Είχαμε γραπτάς εξέτασεις και μάς είχαν βάλει ως θέμα της εκθέσεως «Περί ματαιοδοξίας» αλλά αυτός ό τίτλος τίποτε δέν μου έλεγε. Καθόμουνα, άλλαζα τό πενάκι μου, μασούλιζα την άκρη του κοντυλοφόρου μου, κατά την ώραίαν συνήθειαν των μαθητών, κύταξα δλόγυρά μου να δώ άν γράφουν οι άλλες, και τό χαρτί μου έμένα, άσπρο, άδιδανό μερικές μουτζούρες που έκανα άφηρημένη, τό στόλιζαν μόνο.

Από της δύο ώρες που μάς είχαν δώσει να γράψωμε, μία και μισή είχε περάσει κ' έγω δέν είχα κάνει τίποτε. Μία φίλη μου εκάθεταιε πλάί μου. Είχε τελειώσει την εκθεσίον της και την άντγράφε: είδε πώς δέν ήξερα τί να γράψω, μ' έλυπήθηκε και μου ψιθύρισε μά φράσι, μία μονάχα. «Η φράσις αυτή σάν να ξεσχιος ένα πέλο από εμπρός μου» μου ήλθαν πληθος ιδέας και έγραφα, έγραφα.

Είχα μείνη τελευταία. Κτύπησε ό κώδων την στιγμή που τελείωνα, έδωκα την εκθεσί μου στην Διευθύντρια και έφυγα. Την άλλη μέρα είχαμε άλλο διαγωνισμό, 'Ιστορία νομίζω. Αφ' ού γράψαμε, ήρθε ή Διευθύντρια και μάς ειπε τά εξής, που βουίζουν άκόμη στ' αυτιά μου: «Παιδιά, εδίαβασα τάς εκθέσεις, είνε όλες άρκετά καλές, μία όμως ξεχωρίζει. Διαβάνουσα ύπ' όψει μου την ηλικία σας και την τάξι σας, μπορώ να πώ πώς είνε τελεία, είνε ή εκθεσις της Βαλκανικής Συμμαχίας».

Γύρισαν όλες να με δουν, έγω κατέβασα τό κεφάλι και κοκκίνισα, ντροπέμουνα τόν εαυτό μου για την έπιτυχία μου... Έγινε πολός λόγος για την εκθεσίον μου εκείνη, την διάβασαν δυνατά στους καθηγητάς και πολλές φορές με συνεχάρησαν.

Πολλές άποτυχίες έχω υποστή στην μακρά μου σχολική ζωή, καμιά όμως δέν μου κόστισε όσο ό θριαμβός μου εκείνος.

Βαλκανική Συμμαχία.

ΠΟΤΕ ΠΡΩΤΟΕΙΔΑ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟΝ

Στήν αγαπημένη μου Φράουλα τ' άφιερώνω

Ήγγιζεν ή άπελευθέρωσίς μας. Έκαθήμην επί τινος έξωθεν της πόλεως λόφου, ότε ένα παρατεταμένο βρογγό, ως βόμβος μελισσών, ήκούσθη. Έπειτα δέ κανονιοβολισμοί συχοί και πυροβολισμοί πλησιέστατοι. Έγύρισα να ιδω πόθεν προέρχονται και διέκρινα ένα μελανόν σημείον άνωθεν του Μπλανίου, όλίγον δέ κάτωθεν αυτού, τόν καπνόν έκραγείσης όβίδος. Δέν άργησα να καταλάβω. Ήτο άεροπλάνον κατοπτεύον τόν έχθρόν. Υπερήφανον δίσχιζε τόν άέρα, περιφρονούν αυτόν, και τάς σφαιρίς του εμπαιζόν, κ' έπροχώρει άτρωτον προς την πόλιν, νομίζον εις τούς έν αυτήν τό θάρρος και την έλπίδα της ταχείας άπελευθερώσεως. Έπί πολύ τό έκαιμάρινα. Διέβλεπον έν αυτόν την Έλλάδα, νικητριαν και τροπαιούχον, μέλλουσαν κυρίαρχον όχι μόνον των θαλασσών αλλά και του άέρος, μία δέ μουσική φωνή μου έλεγε, ότι δέν θ' άργήσουν νι πραγματοποιηθούν οι πόθοι μας. Μετ' όλίγας ήμέρας ητύθησα να τό μακαρώσω ιπτάμενον εις τόν έλεύθερον πλέον άέρα μας. Την ίερην στιγμήν, που νικητής και τροπαιούχος, εισήρχετο στα πολυπόθητα Γιάννενα ό δοξασιμένος μας βασιληάς Κωνσταντίνος ό 12ος.

Ροδοδάφνη

ΚΙΤΡΙΝΑ ΦΥΛΛΑ

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΣΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

Ήρθες, κατόφωτη εποχή, κ' εύθες μάς φεύγεις πάλι! Τό δωρό σου είνε του φωτός ό θεόςος κατακλυσμός.

Μά άς πаса, πρώτο φύλλο έγώ, γλυκά 'στό φως σου άγάλι, πριν με προφθάση ό θάνατος, ή πίκρα, ό μαρσαμός.

ΑΡΡΩΣΤΕΙΑ ΠΟΥ ΓΙΑΤΡΕΥΕΙ

Άρρώστεια του ύπνου, γιάτρισσα, μάγισσα άρρώστεια, άγάλι άπ' της βαρείες φτερούγες σου σφικτά άς άγκαλιασθώ.

Άχ, άς μπορούσα μία φορά να γύρω τό κεφάλι! Άχ, άς μπορούσα μία φορά και έγω να κοιμηθώ!..

Τέλλος Άγρας

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΤΟΧΗΝ

Η ΠΕΡΙΠΟΛΟΣ

Ήτο μεσάνυχτα. Τό φωςόλι σιγά, σιγά χτυπούσε την ώρα εκείνη. Παντού έβασίλευε ήσυχία και δέν άκουσε τίποτε άλλο, ειμή μόνον τό μουρμούρισμα των κυμάτων. Τά όποια άπαλά, άπαλά έχάιδευαν την άμμουδιά. Ή σελήνη την ώρα εκείνην, έορριχτε της τελευταίες της

άχτιδες. Αί ρνης άπέσπασε την άκοήν μου ένα γοργό βάδισμα. Ήτο ή περιπόλος τού νεοεθόντος εις την πόλιν μας έλευθερωτοϋ έλληνικού στρατοϋ. Έκείνην την ώρα, καθήμενος πλησίον τού παραθύρου, κατελήφθη από ένα ένθους ασμόν, από μίαν συγκίνησιν, και χωρίς να τό θέλω έσταύρωσα τά χέρια μου και ήρχισα να προσφέρω μίαν εύχαριστήριον προσευχήν προς τόν μέγαν τού Παντός εύεργήτην: «Ω μεγάλε Θεέ, σέ εύχαριστώ μυριάκις, διότι μάς ήξίωσες να μετασώμω της θείας μυσταγωγίας, ήτοι της έλευθερίας της πατρίδος μας, μάς ήξίωσες να ιδώμεν τόν όνερευτήν μας σημαίαν, τόν λατρευτόν στρατόν και στόλον μας! άλλα αξίωσον μας έν τη μεγάλη μακροθυμία σου, να ιδώμεν την γαλανόλευκον και επί των επάλξεων της πόλεως των όνειρών μας!»

Μηθυμναϊκόν Ίδεώδες

ΡΕΜΒΗ

Μακρυνά, εις την άπότομη άκτή που λούζεται θωπευτικά από τά σιγαλά φίληματα της θαλάσσης, με μία φύσι γύρω ήρεμη, χωρίς μελωδίες, πουλιών, χωρίς ψιθυρίσματα φύλλων, — εκεί που ή θάλασσα και ό ουραϊός φαίνονται ως νάλληλοκαθρεφτίζονται, ενούμενοι εις έν άόριστο και μακροσύμνο άγνωστο....., εκεί βρισκεις κάποια ήσυχία!

Ό ήλιος μαντεύεται πίσω από τόν πυκνόν πέπλον των νεφών. προσπαθών τού κάκου να δώση μία άκόμη άνταύγεια στη γη, την όποιαν διαρκώς φιλοφύσκει και έθώπασε με της χρυσές άκτινίς του.

Ή άπότομη άκτή δέν καθρεπτίζεται στα νερά, δέν ρίχνει καμιά σκιά, άφού όλα είνε σκιά... Είνε ό καιρός των μελαγχολικών σιγμών, που προσπαθεί κανείς ν' αναστήση τά πεθαμμένα όνειρα τού παρελθόντος, και δέν ζητεί παρά την βάσανο των άναμνήσεων.

Πριγκίπισσα των Δολιariών

ΕΙΝΕ ΣΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΜΟΥ

Διαρκούντος τού δευτέρου βαλκανικού πολέμου, μικρός έξαστης Έλληνόπαις, έχων τό άτύχημα να ζή έν Βουλγαρία, έδωκε την εξής εύφρεσάτην και συγκινητικήν απάντησιν εις Βούλγαρον άξιωματικόν, ό όποιος εξέσχεσιν τό ηληγιόν του, έπειδή έφερε τό δοξασιμένο όνομα «Έλλάς». — «Αν τό έβγαλες από τό κεφάλι μου, άπ' εδω όμως δέν εμπορείς να μου τό βγάλης!» ειπε, δεικνύων την καρδιά του.

Μυστηριώδης Σταμπούλι.

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

- Διολέ, τί κάνεις εκεί, μικρούλα μου;
— Γράφω στη Δεσπούλα.
— Μπα, μά σύ δέν ξέρεις άκόμη να γράφης!
— Μά μήπως ή Δεσπούλα ξέρει άκόμη να διαλέξη?

*Εστέλη υπό τού Δοξασιμένου Ρήνον.

Ο παρών όδηγός καταργεί πάντα προηγούμενον

ΟΔΗΓΟΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΟΥ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

[Πäs συνδρομητής, ή άγοραστής της «Διαπλάσεως των Παιδών», έπιθυμών να λάβη μέρος εις την κίνησιν τού περιοδικού, παρακαλείται να γράψωη μετά πολλής προσοχής τά δώδεκα κεφάλαια τού παρόντος 'Οδηγού, δια να συμμορφώνεται εκάστοτε με τάς σχετικάς όδηγίας].

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Κανονισμός των Ψευδωνύμων

1.—Οί συνδρομηταί της Διαπλάσεως και τάδελφια των, δια να εμποροϋν να λαμβάνουν μέρος εις την κίνησιν τού περιοδικού, ήτοι εις ώραν, καθήμενος πλησίον τού παραθύρου, κατελήφθη από ένα ένθους ασμόν, από μίαν συγκίνησιν, και χωρίς να τό θέλω έσταύρωσα τά χέρια μου και ήρχισα να προσφέρω μίαν εύχαριστήριον προσευχήν προς τόν μέγαν τού Παντός εύεργήτην: «Ω μεγάλε Θεέ, σέ εύχαριστώ μυριάκις, διότι μάς ήξίωσες να μετασώμω της θείας μυσταγωγίας, ήτοι της έλευθερίας της πατρίδος μας, μάς ήξίωσες να ιδώμεν τόν όνερευτήν μας σημαίαν, τόν λατρευτόν στρατόν και στόλον μας! άλλα αξίωσον μας έν τη μεγάλη μακροθυμία σου, να ιδώμεν την γαλανόλευκον και επί των επάλξεων της πόλεως των όνειρών μας!»

2.—Έκάστου συνδρομητοϋ ή συνδρομητριας ΠΕΝΤΕ μόνον άδελφια δικαιούται να λάβουν ψευδώνυμον. Ήτοι, εκάστη συνδρομή δέν δίδει δικαίωμα εις περισσότερα των έξ έν όλω ψευδωνύμων.

3.—Δια να λάβη τις ψευδώνυμον, είτε συνδρομητής, είτε άδελφός του, όφείλει να πληρώση 1 φράγκον ως δικαίωμα ενός έτους, άρχομένου από της 1 Δεκεμβρίου και λήγοντος την 30 Νοεμβρίου. Όποτε και άν λάβη τις ψευδώνυμον, είτε εις της άρχην, είτε εις τό μέσον, είτε εις τό τέλος τού έτους, τό δικαίωμα του λήγει την 30 Νοεμβρίου. ώστε τό επόμενον έτος με την άνακνήσιν της συνδρομής του πρέπει να πληρώση και πάλιν 1 φράγκον, είτε δια να κρατήση τό ψευδώνυμον, τό όποιον είχε τό προηγούμενον έτος, είτε δια να τό αλλάξη.

4.—Εάν συνδρομητόν τινος, έχοντας ψευδώνυμον λήξη ή συνδρομή πρό της 30ης Νοεμβρίου και δέν την άνακνήσιν εγκαίρως, λήγει συγχρότως και ή ισχύς τού ψευδωνύμου του, καθώς και των ψευδωνύμων των άδελφών του.

5.—Εάν δικαιούγός τις θέληση νάλλάξη ψευδώνυμον εντός τού έτους, ήτοι πριν λήξη τό δικαίωμα του, όφείλει να πληρώση και πάλιν 1 φράγκον. Άλλ' έννοείται ότι και τού νέου του ψευδωνύμου ή ισχύς λήγει την 30 Νοεμβρίου, όποτε και άν έγινεν ή αλλαγή.

6.—Ό έπιθυμών να διατηρήση τό ψευδώνυμόν του και κατά τό επόμενον έτος, όφείλει να τό άναανεση μέχρι της 31ης Δεκεμβρίου τό βραδύτερον. Άλλως θεωρείται άδόσιπον και δίδεται εις τόν πρόδιον ζητούντα αυτό.

7.—Έκτός από τούς συνδρομητάς και τάδελφια των, έως πέντε, ουδέεις άλλος εμπορεί να λάβη ψευδώνυμον και δι' αυτού να συμπληρωθή εις την κίνησιν τού περιοδικού. Οί άπλοί άγορασταί, οι λαμβάνοντες τό φύλλον δια των πρακτόρων, δέν έχουν δικαίωμα ψευδωνύμου έφ' όσον δέν γίνονται συνδρομηταί.

8.—Τό έκλεγόμενον υπό τού δικαιούγου ψευδώνυμον πρέπει να έγκριθ ή και υπό της Διαπλάσεως εις την σχετικήν στήλην της Άλληλογραφίας. Δύναιται όμως να προτείνη τις πολλά ψευδώνυμα της άρεσκείας του, αναθέτων εις την Διαπλάσιν τού εκλογήν τού καταλληλοτέρου. Τά πολυλέξα ψευδώνυμα άπαγορεύονται. Κάθε ψευδώνυμον δέν εμπορεί ναποτελήται παρά από δύο λέξεις τό πολύ, (εκτός τού άρθρου).

9.—Ό δικαιούχος, δια τόν όποιον ένεκρίθη ήδη ψευδώνυμον, όφείλει να τό σημειώνη πάντοτε πλησίον τού όνόματός του εις πάν ότι στέλλει προς την Διαπλάσιν. Όνομα και ψευδώνυμον πρέπει να είναι άχώριστα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Σελίς Συνεργασίας Συνδρομητών

1.—Είς έκαστον φύλλον της Διαπλάσεως μία ειλις διατίθεται πάντοτε προς δημοσιεύσιν έργων

των συνδρομητών της, (όχι των άγοραστών.) Ή σελίς αυτή όνομάζεται «Σελίς Συνεργασίας Συνδρομητών» ή επί τό συντομότερον «Σ. Σ. Σ.» 2.—Πäs συνδρομητής έτήσιος, προπληρωμένος, έχων ψευδώνυμον, (και τάδελφια του έπίσης), δικαιούται να στέλλη εκάστοτε προς δημοσιεύσιν διηγηματικά του, ποιηματικά, έντυπασεις, ιστορικά και άλλα άνέκδοτα ήθικά, περιγραφάς κτλ. κτλ. πρωτότυπα ή μεταφρασμένα: πάντοτε με παιδαγωγικήν βίασιν, δηλαδή κατάλληλα δια τούς νεαρούς άναγνώστας τού περιοδικού μας. Έκ τούτων ή Διαπλάσις έγκρίνει τά ωραιότερα, τά καταλληλότερα και έκ τούτων δημοσιεύονται δωρεάν, δια κλήρου, όσα εκάστοτε επιτρέπει ό χώρος της καθιερωμένης Σελίδος.

3.—Περί τών άπορριπτομένων ή έγκρινομένων, ή Διαπλάσις ειδοποιεί άμέσως τούς άποστολείς εις ιδιαίτερον στήλην της άλληλογραφίας της Είλιαι όμως έλευθερά να δημοσιεύη τά έγκρινομένα μόνον όποτε κληρώνονται, όποτε της γροιάζονται και έφ' όσον δέν παρουσιάζονται έν τώ μεταξεί άλλα καλλίτερα και προτιμότερα.

4.—Κάθε κομμάτι στέλλόμενον δια την Σ. Σ. Σ. δέν πρέπει να ύποδοινη τούς 30 στίχους στήλης της Διαπλάσεως, ή τούς 200 λέξεις. Τά συντομότερα προτιμούνται. Τά ύπερβαίνοντα τό μέτρον των 200 λέξεων, αποκλείονται, όσον ώραία και άν είνε.

5.—Κάθε κομμάτι στέλλόμενον δια την Σ. Σ. Σ. πρέπει να είνε γραμμένο μόνον του, εις χωριστόν φύλλον χάρτου και από την μίαν μόνον όμην τού φύλλου. Έκτός τού τίτλου του, πρέπει να φέρη άνωθεν τόν γενικόν τίτλον «Δια την Σ. Σ. Σ.» να είνε δέ ύπογεγραμμένο με τόνωμα και με τό ψευδώνυμον τού άποστολέως.

6.—Προσβημία και όριον δέν ύπάρχει. Άποστολαί εκάστοτε δια την Σ. Σ. Σ. είνε δεκταί εις πäsαν εποχήν και υπό παντός συνδρομητοϋ έχοντος ψευδώνυμον, καθ' όλον τό διάστημα της συνδρομής του.

7.—Είς την Σ. Σ. Σ. ύπάρχονται και τά Παιδικά Πνεύματα περί ών κατωτέρω.

8.—Έκτός των δια την Σ. Σ. Σ. έγκρινομένων, και δια την στήλην των Πνευματικών Άσκήσεων, περί ών κατωτέρω, ό Συνδρομητής ουδέν άλλο έχει δικαίωμα να δημοσιεύη εις την Διαπλάσιν δωρεάν. Έπί πληρωμή δέ μόνον Μικράς Άγγελίας. (Ίδε Κεφ. Ζ').

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Παιδικά Πνεύματα και Πνευματικά Άσκήσεις

1.—Ή σύνταξις των έν τη Διαπλάσει δημοσιευόμενων Παιδικών Πνευμάτων, είνε ανατέθειμένη άποκλειστικώς εις τούς δικαιούγους συνδρομητάς της. Πäs ό έχων ψευδώνυμον δύναται να στέλλη προς δημοσιεύσιν Παιδικά Πνεύματα, έφ' όν ή Διαπλάσις εκλέγει τά καταλληλότερα, έν τούτων δέ δημοσιεύει εις την Σ. Σ. Σ. δια κλήρου, όσα τη επιτρέπει εκάστοτε ό χώρος.

2.—Τά Παιδικά Πνεύματα πρέπει να γράφονται εις χωριστόν φύλλον χάρτου, εκτός της έπιστολής. Άνωθεν πρέπει να επιγράφονται Παιδικά Πνεύματα στέλλόμενα προς δημοσιεύσιν εις την Διαπλάσιν υπό τού δεινα (όνομα και ψευδώνυμον). Πρέπει να είνε έργα πρωτότυπα τού στέλλοντος, άδημοσιεύτα και όχι αντιγραφαί έξ άλλων δημοσιευθέντων έν τη Διαπλάσει ή άλλωχ.

3.—Ός προς τάς Πνευματικές Άσκήσεις, και τούτων ή σύνταξις είνε άποκλειστικώς ανατεθειμένη εις τούς δικαιούγους συνδρομητάς ως εξής: Κατ' έτος προκηρύσσονται δύο Διαγωνισμοί προς σύνθεσιν Πνευματικών Άσκήσεων, με όρους, οι όποιοι δημοσιεύονται εκάστοτε εις την σχετικήν προκήρυξιν. Αί Πνευματικά Άσκήσεις, αι βραβεύόμεναι ή όπωσδήποτε διαπρίπτουσαι εις τούς Διαγωνισμούς, τούτους, δημοσιεύονται όλίγον κατ' όλίγον εις την Διαπλάσιν. Άσκήσεις στέλλόμεναι μετά την προθεσίαν και παρά τούς όρους τού σχετικού Διαγωνισμού, δέν λαμβάνονται διόλου όπ' όμην.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

Διαγωνισμοί Λύσεων των Πνευματικών Άσκήσεων

1.—Ή Διαπλάσις προτείνει κατ' έτος τρεις Διαγωνισμούς προς εύρεσιν των Λύσεων των εις αυτήν δημοσιευόμενων Πνευματικών Άσκήσεων. ήτοι ένα Διαγωνισμόν Λύσεων κατά τετραμήνιον. (Οί Έβδομαδιαίοι Διαγωνισμοί, περί ών διαλαμβάνει τό ΙΒ' Κεφάλαιον, είνε άλλος άσχετος προς τούς Διαγωνισμούς τούτους των Λύσεων των Πνευματικών Άσκήσεων.)

2.—Οί έχοντες ψευδώνυμον συνδρομηταί ή άδελφοί συνδρομητών, δύναται να συμμετέχουν των Διαγωνισμών των Λύσεων δωρεάν. Πάντες οι άλλοι πρέπει να έσοκλήσουν δια τάς λύσεις εκάστου φυλλαδίου γραμματισμόν 10 λεπτών οι συνδρομηταί και τάδελφια των και 20 λεπτών οι κατά φύλλον άγορασταί.

3.—Οί λαμβάνοντες μέρος εις τούς Διαγωνισμούς των Λύσεων διαίρουται εις τρεις τάξεις, αναλόγως της ήλικίας των.

α') Είς την Μικράν Τάξιν ύπάρχονται οι έχοντες ήλικίαν έως 11 έτών συμπληρωμένων.

β') Είς την Μεσάνιαν Τάξιν ύπάρχονται οι έχοντες ήλικίαν 12—15 έτών συμπληρωμένων.

γ') Είς την Άνωτέραν Τάξιν κατατάσσονται οι από 16 έτών και άνω, καθώς και όλοι όσοι λησμονούσιν να σημειώσουν την ήλικίαν των.

4.—Αύτης σημεσίωσιν ψευδή ήλικίαν δια να καταταχθ ή εις την Τάξιν την όποιαν θά ήθελεν αυτός, εάν άνακαλοφθ ή, αποκλείεται έντελώς τού Διαγωνισμού.

5.—Αί λύσεις των Πνευματικών Άσκήσεων εκάστου φυλλαδίου πρέπει να στέλλονται εγκαίρως, ώστε να φθάσουν εις τό Γραφείον μας πρό της λήξεως της προθεσμίας, εντός της όποιας είνε αυτή δεκταί, και ήτις σημειούται πάντοτε εις έκαστον φύλλον υπό την έπικεφαλίδα των Πνευματικών Άσκήσεων.

6.—Οί λαμβάνοντες μέρος εις τούς Διαγωνισμούς των Λύσεων, όφείλουν να γράφουν τάς Λύσεις των επί ιδιαιτέρου χάρτου έδοξοκόμου προς τούτο εις τό Γραφείον της Διαπλάσεως. Ό χάρτης των Λύσεων πωλείται εις φακέλλους, εκάστος των όποιων περιέχει 20 φύλλα (όσα άρκούσι δι' ένα Διαγωνισμόν) και τιμείται φρ. 1.

7.—Λύσεις γραφόμεναι επί άλλου χάρτου, εκτός τού παρεχόμενου δι' αυτάς υπό της Διαπλάσεως, δέν λαμβάνονται έπ' όμην. Έπίσης όταν δύο ή περισσότερων φυλλαδίων Λύσεις είνε γραμμένοι άντόπως έφ' ενός και υπό αυτού φύλλον χάρτου, μόνον αι τού ενός φυλλαδίου λογίζονται, αι δε λοιπαί άπορρίπτονται.

8.—Αί επί τού ιδιαιτέρου Χάρτου των Λύ-

έπιστρέψῃ το πρότον μετὰ τὴν λήξιν τῆς συνδρομῆς του φυλλαδίου, σημειθὶν ἐπ' αὐτοῦ τὴν λέξιν «Απαράδεκτον» καὶ τὸ ὄνομά αὐτοῦ.

2.—Κατ' ἔτος ἡ Διάπλασις προκηρύσσει Λαγέτον Δώρων δια τοὺς προπληρόντας συνδρομητάς της. Τὰ δῶρα ταῦτα εἰνε ἀξίας 1700 ἐν ὅλῳ δραχμῶν, καὶ διανέμονται εἰς πέντε κληρώσεις ὡς ἐξῆς: μία κληρώσις, ἐξαίρετικὴ γίνεταί τὴν Ἄ' ἑβδομάδα τοῦ Δεκεμβρίου καὶ λαμβάνουν μέρος εἰς αὐτὴν ὅλοι οἱ συνδρομηταὶ ὅσοι προπλήρωσαν ἑτησίαν ἢ ἑξάμηνον συνδρομὴν πρὸς τῆς 1ης Δεκεμβρίου. Ἡ Ἀ' τακτικὴ κληρώσις γίνεταί τὴν 15 Ἰανουαρίου, ἢ Β' τὴν 15 Ἀπριλίου, ἢ Γ' τὴν 15 Ἰουλίου καὶ ἢ Δ' τὴν 15 Ὀκτωβρίου. Εἰς ἑκάστην τῶν κληρώσεων τούτων κερδίζουν 50 ἀριθμοί, συμμετέχοντες οἱ ἐγγοντες πληρώσει ἑτησίαν, ἐναμίμητον, ἐξάμηνον ἢ τρίμηνον συνδρομὴν, ἐντὸς τῆς ὁποίας νὰ περιλαμβάνεται ἡ ἡμέρα τῆς Κληρώσεως.

3.—Πᾶσα ἀποστολὴ χορηγιῶν καὶ παραγγελία, καὶ ἐν γένει πᾶσα ἐπιστολὴ ἀπευθύνεταί πρὸς τὸν κ. **Νικόλαον Π. Παπαδόπουλον, διευθυντὴν καὶ ἐκδότην τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παίδων»,** ὁδὸς **Εὐριπίδου 38,** εἰς **Ἀθήνας.** Τὸ ἀντίτιμον τῶν συνδρομῶν καὶ τῶν ἄλλων παραγγελιῶν ἀποστέλλεται: **Α'** διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς. (**Mandat de Poste**) ἢ ὅποια—σημειωθέν καλῶς—εἶνε τὸ ἀσφαλέςτερον καὶ δι' αὐτὸ τὸ προτιμότερον ἀπὸ κάθε ἄλλο μέσον ἀποστολῆς χορηγιῶν **Β'**) ἐλλείψει ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς, διὰ χαρτονομιάτων παντὸς Κράτους—**Γ'**) διὰ τραπέζιτικῆς ἐπιταγῆς (**chèque**) **ἐπὶ Παισιῶν, ἢ ἐπὶ Ἀθηνῶν,** τῇ προσθήκῃ λεπτῶν 60 διὰ τὸ χαρτίστον τῆς ἐξαργυρώσεως **Δ'**) διὰ χρυσῶν νομισμάτων ἐσφραγισμένων ἐντὸς λεπτοῦ καρτονίου—**Ε'**) διὰ τοκομεριδίων τῶν λαγειοφόρων ὀμολογιῶν τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος τῶν 6 ἢ τῶν 2.50 δραχμ., δεκτῶν πρὸς δρ. 5.90 τῶν μὲν, καὶ πρὸς 2.45 τῶν δε. (Δεγόμεθα καὶ τοκομερίδια τῶν ὀμολογιῶν 3% Κτημ. Πίστεως Αἰγύπτου πρὸς 7.25 ἑκαστὸν)—**ΣΤ'**) διὰ ταχυδρομικῶν ἐνταλμάτων (**postal order**) τῶν Ἀγγλικῶν Ταχυδρομειῶν ἐπὶ Λονδίνου ἢ ἄλλης οἰκισθῆκετ ἀγγλικῆς πόλεως, πληρωτέων εἰς τὸν κοιμισθῆν (δηλ. χωρὶς ὄνομα παραλήπτου).—**Ζ'**) Τὰ μικρότερα τοῦ ἑνὸς (1) φράκου ποσὰ εἰνε δεκτὰ εἰς γραμματὸσήμιον τοῦ Κράτους ὅπουθεν γίνεταί ἡ ἀποστολή. [Ἐκ τοῦ ἔξωτικοῦ ἀντὶ γραμματὸσήμιον προτιμότερον εἶνε νὰ στέλλωνται **Διεθνή ἔσομα Ἀπαιτήσεως (Coupons - repons - internationals)** πωλούμενα καὶ αὐτὰ εἰς τὰ Ταχυδρομεία.—**Η'**) Μόνον ἀπὸ τὰ μέρη τῆς **Τουρκίας,** ὅπου δὲν ὑπάρχουν ἕνεκα ταχυδρομεία ἐκδιδόμενα ταχυδρομικὰς ἐπιταγὰς, ἐπίσης καὶ ἀπὸ τὴν **Ρωσίαν** βλὴν δεγόμεθα ἐξαίρετικῶς καὶ μεγαλύτερα τοῦ ἑνὸς φράκου ποσὰ εἰς γραμματὸσήμιον. ὑπολογιζόμενα ὅμως τὰ μὲν **Ὀθωμανικά** πρὸς εἰκοσι (20) λεπτὰ τὸ γρῶσι. τὰ δὲ **Ρωσσικά** πρὸς δύομιση (2.50) φράγκα τὸ ρούβλι.

4.—Ἐπιστολῆ μετὰ τῶν χρημάτων, ἀνάγκη νὰ στέλλεται συστημένη καὶ καλῶς σφραγισμένη δι' ἰσπανικοῦ κερσοῦ πρὸς ἀποφυγὴν ἀπολείας ἢ παραβιάσεως.

5.—Ὁ πληρώσιον ἑτησίαν, ἐξάμηνον ἢ τρίμηνον συνδρομὴν, ἀποτῆ τὸ δικαίωμα μίας ταυρίας τυπομένης, ὑπὸ τὴν ὁποίαν τὸ στέλλεται τὸ φύλλον ταχυδρομικῶν. Διὰ πᾶσαν ἐν τῷ μεταξύ ἀλλαγὴν τῆς διεύθυνσεως, ὁ συνδρομητικὸν τέλος ἐκ τοῦ ἐσωτερίου, καὶ με πέντε λεπτὰ ἐκ τοῦ ἔξωτικοῦ.

6.—Τὰ ὄνόματα ὄλων τῶν λυτῶν δημοσιεύονται εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα τοῦ μεθοδεύοντος φυλλαδίου. Ἀναλόγως δὲ τοῦ ἀποτελουμένου ἐκ τῶν δεκαλέπτων γραμματὸσήμιον ποσοῦ, ἐγγράφονται καθ' ἑβδομάδα εἰς τὴν «Διάπλασιν» διὰ κληρῶν εἰς ἡ καὶ περισσώτεροι ἐκ τῶν λυτῶν συνδρομητῶν διὰ μίαν τομιμῆν δωρεάν. (Ἐὰν ὁ κληρωθεὶς εἶνε ἡδὴ συνδρομητής, ἡ συνδρομὴ του παραμένει ἀναλόγως.) Ἐνὶ τὸς ὅμως ἡ «Διάπλασις» ὀρῆζει καὶ ἄλλα μεγαλύτερα βραβεῖα διὰ τοὺς λυτὰς τῶν ἑβδομαδιαίων Διαγωνισμῶν.

ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΟΝΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

ΛΕΩΝΙΔΑΣ Κ. ΚΥΡΑΓΚΙΤΣΗΣ ἐν Χίῳ, τυχὼν τοῦ Ἀθροῦν Βραβεῖον εἰς τὸ 49ον φύλλον τοῦ 1914, βραβευθεὶς δὲ ὑπὸ τοῦ ψευδώνυμον **Ἔνα Χιωτάκι** καὶ εἰς τὸ Δημοφιλέτατον τοῦ 1912 ὡς καὶ εἰς τοὺς Διαγωνισμοὺς Ἐσποθώματος **Η'** καὶ **ΙΔ'.**

λαδίων. (Ἐκαστον φύλλον τοῦ τρέχοντος ἔτους λεπτὰ 20, τῶν προηγούμενων ἐτῶν 1, 25).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'

Ἑβδομαδιαῖοι Διαγωνισμοί

1.—Εἰς τὴν ἐ' σελίδα ἑκάστου φύλλον προτινέονται πρὸς λύσιν διάφορα Προβλήματα, Μαθητικά, Εἰκόνας, Αἰνίγματα, Παιγνία κτλ., μεταξὺ τῶν ὁποίων τὸ ἐν εἰνε πάντοτε **Γαλλικόν,** διὰ νὰ ἐξασκῶνται οἱ σπουδάζοντες τὴν Γαλλικὴν, ἀτελλόμενα συνθῆλαι ὑπὸ τῶν φίλων μας. Διότι ὅλοι οἱ συνδρομητῶν καὶ οἱ ἀγορασταὶ τῆς «Διαπλάσεως» εἰμποροῦν νὰ στείλουν τοιαῦτα Προβλήματα ἐκ τῶν ὁποίων δημοσιεύονται τὰ ἐγκρινόμενα καθ' ἑλογίην. Ὅλοι δὲ ἐπίσης συνδρομητῶν ἢ ἀγορασταί, εἰμποροῦν νὰ στέλλουν τὰς λύσεις των καθ' ἑβδομάδα.

2.—Οἱ ἑβδομαδιαῖοι αὐτοὶ Διαγωνισμοὶ δὲν ἔχουν καμμίαν σχέσιν με τοὺς Διαγωνισμοὺς τῶν Δύσεων τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων. Διὰ τοῦτο αἱ λύσεις τῶν Προβλημάτων τῆς ἐ' σελίδος πρέπει νὰ γράφονται **χωριστά,** ἐπὶ ἀπλοῦ φύλλου χαρτοῦ, νὰ συνοδεύονται δὲ ἀπαραίτητως ὑπὸ ἑνὸς δεκαλέπτου γραμματὸσήμιον, καθαρῶς, ὑπὸ οἰουδήποτε καὶ ἐν στέλλονται.

Σημειώσεις: Τὸ δεκαλέπτον δὲν εἶνε διὰ κάθε λύσιν, ἀλλὰ διὰ κάθε φυλλάδιον. Δηλαδή, ὅσασιδήποτε λύσεις τοῦ αὐτοῦ φυλλαδίου στείλῃ κανεὶς, ἐν μόνον δεκαλέπτον ὑπογράφεται νὰ πληρωθῇ. Χάριν ευκολίας, αἱ λύσεις ἡμποροῦν νὰ στέλλωνται ἐντὸς ἀνοικτοῦ φακέλλου, με 2 λεπτὰ ταχυδρομικὸν τέλος ἐκ τοῦ ἔσωτερίου, καὶ με πέντε λεπτὰ ἐκ τοῦ ἔξωτερίου.

3.—Τὰ ὄνόματα ὄλων τῶν λυτῶν δημοσιεύονται εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα τοῦ μεθοδεύοντος φυλλαδίου. Ἀναλόγως δὲ τοῦ ἀποτελουμένου ἐκ τῶν δεκαλέπτων γραμματὸσήμιον ποσοῦ, ἐγγράφονται καθ' ἑβδομάδα εἰς τὴν «Διάπλασιν» διὰ κληρῶν εἰς ἡ καὶ περισσώτεροι ἐκ τῶν λυτῶν συνδρομητῶν διὰ μίαν τομιμῆν δωρεάν. (Ἐὰν ὁ κληρωθεὶς εἶνε ἡδὴ συνδρομητής, ἡ συνδρομὴ του παραμένει ἀναλόγως.) Ἐνὶ τὸς ὅμως ἡ «Διάπλασις» ὀρῆζει καὶ ἄλλα μεγαλύτερα βραβεῖα διὰ τοὺς λυτὰς τῶν ἑβδομαδιαίων Διαγωνισμῶν.

ΜΙΚΡΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΩΣ ΕΚ ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ

Πρόκειται νὰ μεταφρασθῇ τὸ κατωτέρω γαλλικὸν ἀνάγνωσμα διὰ πολὺ μικρὰ παιδιά, διὰ νὰ δημοσιευθῇ εἰς τὴν Διάπλασιν τοῦ 1915 συνοδευμένον με μίαν χαριτωμένην εἰκόνα:

QUI DOIT ÊTRE PUNI?

—Miss Bellotte, (*) dit Lucie, vous avez déchiré votre robe neuve; vous serez mise en pénitence.

— Ce n'est pas miss Bellotte qui a déchiré sa robe, dit la nounou qui berceait le petit frère; ce n'est pas elle qui doit être mise en pénitence.

— Ce n'est pas moi non plus! dit Lucie.

— Qui est-ce alors? — Je le sais bien.

— Vous le savez! eh bien, dites-le.

— C'est Minet; (**) c'est Minet qui sera puni.

— Ce ne sera pas juste, dit nounou. Si Lucie avait rangé sa poupée, Milet ne l'aurait pas déchirée.

Qu'est-ce que Lucie peut avoir à dire à cela?

Est ce que Minet aurait été prendre la poupée de Lucie, si Lucie l'avait enfermée dans son armoire aux joujoux?

Je crois qu'une autre fois ma petite amie sera plus soigneuse.

Οἱ ὅροι τοῦ Διαγωνισμοῦ εἶνε οἱ ἐξῆς:

1.—Εἰμποροῦν νὰ λάβουν μέρος δωρεάν μεν ὅλοι ὅσοι ἔχουν ψευδώνυμον ἐγκριμένον διὰ τὸ 1915, ἐπὶ πληρωμῇ δὲ λεπτῶν 10 εἰς γραμματὸσήμιον οἱ λοιποὶ συνδρομητῶν καὶ τῶν φίλων των, καὶ ἐπὶ πληρωμῇ λεπτῶν 30 οἱ κατὰ φύλλον ἀγορασταί.

2.—Αἱ μεταφράσεις, εἰς πολὺ ἀπλὴν, παιδικήν γλῶσσαν, [χωρὶς γαλλισμούς καὶ χωρὶς σχολαστικισμοὺς] πρέπει νὰ εἶνε γραμμέναι πολὺ καθαρά εἰς χωριστὸν φύλλον χαρτοῦ (μὴ περιεῖλον δηλαδή τίποτε ἄλλο ἐκτὸς τῆς μεταφράσεως), με τὴν σημείωσιν ἄνωθεν «Διὰ τὸν Μ. Διαγωνισμὸν Μεταφράσεως» καὶ κάτωθεν με τὸνομα ἢ τὸ ψευδώνυμον (ἐν ἔξη) τοῦ διαγωνιζομένου.

3.—Μεταφράσεις ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω ὅρους, δέχομαι μέχρι τῆς 15ης Ἰανουαρίου 1915.

4.—Ἡ ὀριαιότερα μεταφράσις ἢ δημοσιευθῇ εἰς τὴν «Διάπλασιν» μαζὶ με τ' Ἀποτελέσματα τοῦ Διαγωνισμοῦ, βραβεῖα δὲ θὰ ἀνεμηθεῖν τὰ συνῆθη τῶν Μικρῶν Διαγωνισμῶν, κατὰ τὸ **ΣΤ'** Κεφάλαιον τοῦ Ὀδηγοῦ.

Ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

(*) Ὅνομα παιδιῶν.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ 148^{ος}

Λύσεις Πνευματικῶν Ἀσκήσεων ἐξ ὧν θὰ δημοσιευθῶν εἰς τὰ φυλλάδια τῆς «Διαπλάσεως» τῶν μηνῶν Δεκεμβρίου καὶ Ἰανουαρίου, Φεβρουαρίου καὶ Μαρτίου 1915

Ἀπὸ σήμερον ἀρχίζει ὁ νέος 148ος Διαγωνισμὸς πρὸς εὐρεσιν τῶν λύσεων τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων. Οἱ κυριώτεροι ὅροι εἶνε οἱ ἐξῆς:

Αἱ λύσεις γράφονται ἐπὶ **ἰδιαίτερου χαρτοῦ,** πωλούμενου εἰς τὸν Γραφεῖόν μου. Ὡς οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ διαγωνισθῶν, πρέπει πρῶτα νὰ στείλουν 1 φράγκον, δ' ἂ νὰ λάβουν 20 φύλλα τοιοῦτου χαρτοῦ τῶν λύσεων.

Εἰς τὸν Διαγωνισμὸν αὐτὸν ἐπιτρέπεται νὰ λάβουν μέρος, ἐκτὸς τῶν ἐχόντων ψευδώνυμον, — τούτων **δωρεάν**, — καὶ οἱ λοιποὶ **συνδρομητῶν** καὶ τῶν φίλων των, οἱ μὴ ἔχοντες ψευδώνυμον, ὑπὸ τῶν ὄρων νὰ συνοδεύονται κατὲ τῶν λυσόχαρτων μ' ἑν δεκαλέπτον γραμματὸσήμιον.

Ἐπίσης καὶ οἱ ἀγορασταὶ εἰμποροῦν νὰ λάβουν μέρος, ἀλλ' αὐτοὶ πρέπει νὰ συνοδεύουν κατὰ τῶν λυσόχαρτων με γραμματὸσήμιον **εἰκοσάλεπτον.**

Τοὺς λοιποὺς ὅρους τοῦ Διαγωνισμοῦ, περὶ ἀπονομῆς τῶν βραβείων, ἴσότητων κλπ. εὐρίσκετε ἐν ἐκτάσει εἰς τὸν σήμερον δημοσιεύομενον Ὁδηγὸν τοῦ Συνδρομητοῦ, (Κεφ. Δ') καὶ πρέπει νὰ τοὺς ἀναγνώσετε με προσοχήν.

Βραβεῖα θάπενηθεῖν τὰ ὄρισμα ἐν τῶν Μεγάλων Διαγωνισμοῦς, τὰ ὅποια βλέπετε ἐπίσης εἰς τὸς **Κεφάλαιον** τοῦ Ὀδηγοῦ.

Ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

Ἀλληλογραφία τῆς «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

Ἀθήναι, 38 ὁδὸς Εὐριπίδου τῆν 2αν Δεκεμβρίου 1914.

ΜΕ ὑγίαν καὶ χαρὰν, ἀγαπητὰ μου παιδία, τὸ νέον μας ἔτος, ὁ νέος μας τῶμος! Με ζωηρὰν κίνησιν, με πολλὰς εὐχαριστήσεις, με πολλὰ βραβεῖα, με πολλὰ ξεπαυμένα! Σὰς συνιστῶ τὰ νέα μας μνηστορήματα:

Τὸν «Μικρὸν Μετανοήτην» τοῦ Jules Chan-cel (τοῦ ἴδιου ποῦ ἔγραψε τὸν «Λουλοῦ εἰς τὸν Μαρξόν») καὶ τὴν **«Κασσετίαν»**, τὸ μέγα καὶ περιπετυπέδες ἀστουμικόν. Ἵσως ἡ ἀρχὴ καὶ τῶν δύο δὲν δείχνει ἀκόμη πολλὰ πράγματα. Σὰς ὑπόσχομαι ὅμως, ὅτι αὐτοὶ ὁ μικρὸς Ραοὺλ καὶ ὁ ἄλλος, ὁ Μωρὶς Ζιλζάρ, θὰ σὰς κρατήσουν κατορθοτέτους ὄλων τῶν χρόνων καὶ θὰ σὰς κάμουν ἐντὸς ὄλιγου νὰ ξεγράψετε καὶ τὸν Λουλοῦ καὶ τὸν Ἐρβελίν...

Η Α. Β. Υ. Ο ΠΡΙΓΚΗΣ ΠΑΥΛΟΣ

Συνδρομητῆς τῆς Διαπλάσεως

Μία μεγάλη τιμὴ ἔγεινεν εἰς τὴν Διάπλασιν: Ἡ Α. Β. Υ. Ὑψηλότης, ὁ νεαρὸς πρίγκηψ Παῦλος, τρίτος υἱὸς τοῦ Δαυνοστοφεῦς Βασιλέως μας, ἐνεγράφη ἀπὸ 1ης Δεκεμβρίου τακτικὸς μέρος συνδρομητῆς. Σημειώσατε, ὅτι ὁ φιλόμοστος βασιλοπαις ἀπὸ τριετίας ἦδη γνωρίζει καὶ ἀγαπᾷ τὴν Διάπλασιν, προμηθευόμενος αὐτὴν καὶ ἀναγινομένην κατὰ πάντα. Φέτος θέλησε νὰ τὴν τακτικὸν μέλος εἰς τὴν μεγάλην χορείαν τῶν Ἑλληνοπαίδων τῆς Διαπλάσεως, ὅπως ἦτο ἄλλοτε, ἐπὶ ἔτη πολλὰ, καὶ ὁ θεὸς Του, ἢ Α. Β. Υ. ὁ πρίγκηψ Χριστοφόρος. Ἀς υπερηφανευθῶνται λοιπὸν τὰ παιδία μου διὰ τὸν σεπτὸν συνάδελφον ποῦ ἔχουν ἀπὸ σήμερον!

τακτικὸν μέλος εἰς τὴν μεγάλην χορείαν τῶν Ἑλληνοπαίδων τῆς Διαπλάσεως, ὅπως ἦτο ἄλλοτε, ἐπὶ ἔτη πολλὰ, καὶ ὁ θεὸς Του, ἢ Α. Β. Υ. ὁ πρίγκηψ Χριστοφόρος. Ἀς υπερηφανευθῶνται λοιπὸν τὰ παιδία μου διὰ τὸν σεπτὸν συνάδελφον ποῦ ἔχουν ἀπὸ σήμερον!

ΤΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΤΗΣ ΓΙΑΓΙΑΣ

Τὴν περασμένη Κυριακὴν, 30^η Νοεμβρίου, ἐκάμαμεν τὸ ἑτήσιον Μνημόσυνον τῆς ἀλησμόνητου Γιαγιάς τῆς Διαπλάσεως, τῆς λατρευτῆς μας **Χριστίνας Π. Παπαδοπούλου**, μητρὸς τοῦ διευθυντοῦ μας κ. Ν. Παπαδοπούλου, τοῦ ἱατροῦ κ. Μιχ. Παπαδοπούλου, τῆς Κας Σταματίνης Ἀριστ. Κουρτίδου καὶ τῆς δεσποινίδος Μαρίας Παπαδοπούλου, μάρμης δὲ τῆς Κας Τίτας Γρ. Ξενοπούλου καὶ προμάμης τῶν μικρῶν μας Κίρκας καὶ Λουλοῦσας, καὶ πολλῶν ἄλλων ἐγγόνων, δισεγγόνων καὶ τρισεγγόνων ἐκ τῶν πρώτων τῆς θυγατέρας, Ἀσημίνας Ν. Τομαζῆ καὶ Δικατερίνης Γ. Κανελλοπούλου. Ἡ εὐχὴ τῆς Ἀειμνήστου μαζὶ σας, ἀγαπητὰ μου παιδία.

ΤΑ ΨΕΥΔΩΝΥΜΑ ΚΑΙ ΤΑ ΕΥΣΗΜΜΑ

Σὰς ὑπενημῶ, ὅτι τὰ ψευδώνυμα τοῦ 1914 θὰ σὰς τὰ ἔγω «φυλακίμνα» μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου. Ὅποιος θέλει νὰ ἔχη καὶ φέτος τὸ περισίτων του ψευδώνυμον, πρέπει νὰ τὸ ἀνανεύσῃ μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης. Διότι κατόπιν εἰμποροῦν νὰ τοῦ τὸ πάρη κανένα ἄλλο.

Ἐπίσης, ὅσοι θέλουν νὰ λάβετε μέρος εἰς τὸν Διαγωνισμὸν τῶν Εὐσημῶν τοῦ 1914, πρέπει νὰ μοῦ στείλετε τὴν γνωστὴν Σημείωσιν μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου.

Ὁρατὸν τὸ Παίδιόν σου Πνεύμα. Φαληρικὴ Ἀκτῆ, ἀλλ' εἰς τὸ ἔξης δὲ, μοῦ στέλλεις πρὸς δημοσιεύσιν, νὰ μοῦ τὸ γράφῃς εἰς χωριστὸν χαρτὶ, μόνά του, ἔγι μετὰ εἰς τὸ γράμμα. Ταχὺτε καὶ σὺ οἱ νέοι μου φίλοι; Σ' αὐτὸ θέλω νὰ προσέχετε παλὸ.

Μὴν ἀποθαροῦνσαι! Χροσολαμπίς, διότι τὸ πρῶτον σου γραμματάκι μ' εὐχαρίστησε πολὺ καὶ βραβεῖόν τα κατόπιν θὰ εἶνε ἀραιότερα. Να, θὰ ἰδῆς: τὰ μνηστορήματα ποῦ ἀρχίζουν σήμερον, θὰ σάρεσόνυ καλλιτέρα καὶ ἀπὸ τὰ περηνά. Κ' ἔγω, Φυνάλμιος Ἀκτῆ, αἰσθάνομαι μεγάλην χαρὰν ποῦ ἤλθεν ἡ στιγμή νὰ ὀνομασθῆς καὶ σὺ συνδρομητῆρά μου. Να, ὁ ἀδελφός σου ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ πάρη ψευδώνυμον καὶ νὰ διαγωνισθῆται, με τὴν ἴδικήν σου συνδρομὴν, πληρωσιών μόνον μίαν δραχμὴν διὰ τὸ ψευδώνυμον.

Οἱ καυμένοι μου οἱ Σμυρναῖοι φίλοι! Πῶς τοὺς λυποῦμαι. Κ' ἔγω! μα τι νὰ τοὺς κάμω... Ἴδου τί συγνητικὰ μοῦ γράφει ὁ **Νάναχος Μιαούλης:** «Τὸ μεγαλύτερον καλὸ ποῦ πάλαμε, μ' αὐτὸ τὸ πόλεμο, εἶνε ὅτι δὲν μεροῦμε πιετὰ νὰ σὲ διαβάσωμε... Γ' αὐτὸ ὅλοι μας εἰμασταν πολὺ λυπημένοι, τόσο, ὥστε ἀμα τύχη κ' ἀντιφρούσαμε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον, καταβάσωμε τὸ κεφάλι καὶ περηνόμε χωρὶς νὰ ἰδωθῶμε, ἀπὸ φόβος μήπως ἀρχίσουμε τὴν ὁμίλ'α γ' αὐτὸ μας τὸ σκληρὸ πάθημα...»

Εἶμαι Κνυρία, ὦ καὶ, νὰ ἐπίεξης καὶ πολλὰ. Καὶ προτινέω νὰ μοῦ γράφῃς. Εἶπε εἰς τὸν ἀδελφόν σου ὅτι πολὺ εὐχαρίστος θὰ τὸν δεχθῆ. Δὲν ἦρα καμμὴν φλυαρίαν εἰς τὴν ἐπιστολήν σου. Τὸ μόνον ποῦ θὰ ἦθελα εἶνε, νὰ γράφῃς πρὸ καθαρά, εὐανάγνωστα. Γίνεται;

Ῥαίλας ἐπιστολὰς μοῦ ἔστειλαν Ἀθῆν τὴν ἑβδομάδα καὶ οἱ ἐξῆς: **Ροδοδάρη,** ἠῶνος τοῦ 1913, **Γαλιαν Χιωτοπούλα,** **Βαλκανικὴ Συμμαχία,** **Διοπτροφοροῦσα,** καὶ **Τέλλος Ἄγρας-Δαυτυγῆς** δὲν ἔγω σήμερον ἄλλον χῶρον.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

[Ὅδῶν ψευδώνυμον ἐγκρινεται ἢ ἀνανεύσεται ἐν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ τῶν δικαίωματος φρ. 1 τὰ ἐγκρινόμενα ἢ ἀνανεύσμενα ἰσχύουν μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου. ἄν προσθῶνται, στέλλε μοῦ καμμὴν

Νέα ψευδώνυμα: **Στάνλεϋ, Α.** Ἀειδέης. **Β. Α. Χροσολαμπίς, Ζ.** (+—X) **Δαφροστοφῆς Νίκη, Α.** (Σ. Μ.) **Φιλόπατος Μακεδών, Α.** (Ι. Δ.) **Νεράϊδα τοῦ Νελοῦ, Ζ.** **Θιακὸς Θαλασσόλυκος, Α.** (Γ. Κ.) **Δημήτριος ὁ Πολιορκητής, Α.** (Δ. Κ.) **Πεταχτὴ Νεραϊδόβια, Ζ.** (Ε. Μ.) **Πτερογίγασσα Λόξα, Ζ.** (Α. Μ.) **Σοφὸς τοῦ Μέλλοντος, Α.** (Δ. Δ.) **Ἄϊας ὁ Τελαμώνιος, Α.** (Ν. Κ.) **Θησέας, Α.** (Κ. Κ.) **Ἄϊων Γαμβέτας, (Ρ. Ν.) Ἄϊμα Ἑλληνικὸν, Α.** (Δ. Π.) **Ἀπτητὸς Ἑλλὰς, Α.** (Ν. Π.) **Κλεόβουλος ὁ Ρόδιος, Α.** (Ν. Α.) **Ῥεῦμα τοῦ Ἑλλησοπτόντος, Α.** (Α. Ξ.) **Ποντοπόρος, Α.** (Ε. Β.) **Κρονοναῖκος Ἀπόλλοις, Α.** (Σ. Μ.) **Καταδρομικὸν Ἑλλῆ, Α.** (Ι. Π.) **Γῆ τῶν Φαϊάκων, Ζ.** (Φ. Κ.) **Κυριακὴ Ἐὐλαία, Ζ.** (Ε. Τ.) **Φανατικὴ Ἑλληνοπούλα, Ζ.** (Μ. Λ.) **Ἀχιλλεύς, Α.** (Γ. Α.) **Φαληρικὴ Ἀκτῆ, Ζ.** (Α. Κ.) **Φυνάλμιος Ἀκτῆ, Ζ.** (Θ. Μ.) **Μισοιστιπὴς τοῦ Πόντου, Ζ.** **Υπέρο Παρισίος, Α.** (!!!;;) **Βασίλις τοῦ Βοσπόρου, Α.** (Γ. Κ.) **Υπερασπιστὴς τῆς Ἐλευθερίας, Α.** (Χ. Κ.) **Ἀστὸς τῆς Ἥπειρου, Α.** (Π. Α.) **Κανόν τοῦ Ἀβέρωφ, Α.** **Ἐσπερος Α.** (Κ. Κ.) <

προκήρυξεως) Ὑπερ Παιδῶν (αἱ παραγγέλαι σου ἐξετελέσθησαν· εὐχαριστῶ πάρα πολὺ διὰ τὸ νέον ἐσπαθώμα· φίλος μού τὸν μικρὸν Λάζαρον καὶ πὺς του διὲ τὸ γραμματικὸν του μὲ τὸ μολύδι μ' ἄρσε πολλὴν) Μισοισπὴν τοῦ Πόντου (ἔστειλε· περιμένω μετὰ χάρας) Πατρίδα τῶν Ἠρώων (ἐλήφθησαν, εὐχαριστῶ) εἶπε εἰς τὸν φίλον σου νὰ μὴ στείλῃ νὰ ἰδῶ μερικὰ, καὶ ἂν εἶνε καλὰ· τὸ ἔργον ποῦ λέγεις δὲν τὸ ἐδι-άβασα, ἀλλὰ ἔτσι θὰ εἶνε· εὐδ' ἔχεις γούστο) Ἠλιέα (αἱ παραγγέλαι σου ἐξετελέσθησαν, σου ἐστάλη λογαριασμὸς) Κυματοβόλον Ποσειδῶνα (καλὸν θὰ δηροσιεὐθῇ εἰς τοὺς Ἑβδομαδιαίους) Δούκα ντὲ Μπουριῶν (εὐχαριστῶ διὰ τὰς ἐνεργείας καὶ περιμένω) Νηοκωποῦλαν (ἐλήφθησαν, εὐχαριστῶ) Φάωνα (μπα! γιατί δὲν καὶ εἰς τὸ Γυμνάσιον;) Στάνλεϋ (ἔχει καλῶς) Ὁρόστην Ἀδ' (εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸ ἐσπαθώμα) Μικρὰν Δούκιον (κ' ἐγὼ γὰρ πάρα πολὺ δὲν ἀφοβῶμαι διὰ τὴν διαπορέψην) Φιλόπατρον Μανεδῶνα (ἐμπρὸς λοιπόν, νὰ δράσης!) Στεργαμὸν τοῦ Ἀνέμον (μερικὰ ἀπ' αὐτὰ ποῦ λέγεις θὰ γίνουν ἄλλα ὄχι, διότι ὁσάκις τὰ ἐδοκίμασα, ἀπέτυχον) Πνεροστὴν Νικιρ, Μεγάλην Ἑλλάδα, Προγίτιον τῶν Δολλαρίων, κλπ. κλπ.

Εἰς δόσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 1ην Δεκεμβρίου, θαπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΤΟ ΠΡΟΝΟΜΙΟΝ ΠΑΡΑΤΕΙΝΕΤΑΙ

Ἐπειδὴ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς συνδρομητὰς μας τοῦ ἑξαετηρίου, ἀποκλεισμένοι ἔνεκα τοῦ πολέμου, δὲν ἠμπόρουν ν' ἀναπέσουν τὴν συνδρομὴν τῶν ἐντὸς τῆς προθεσμίας, τὸ προνόμιον τῆς ἐπιπώσεως τῶν τόμων παρατείνεται χάριν αὐτῶν μέχρι τῆς 15ης Ἰανουαρίου 1915 Ὅλοι οἱ μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἐγγραφόμενοι, ἢ ἀνανεώσαντες τὴν συνδρομὴν τῶν ἡμερῶν ν' ἀγοράσουν τοὺς τόμους τῶν ἐτῶν 1899—1905 (τιμωμένους ἀντὶ δε. 7.) ἑκαστὸν ἀντὶ δεκαμῶν 4 μόνον, (χρυσόδετον 7), καὶ τοὺς τόμους τῶν ἐτῶν 1906—1914 (τιμωμένους ἀντὶ δε. 8) μόνον ἀντὶ δεκαμῶν 4,50, (χρυσόδετ. 7,50).

Αἱ ἀνω τιμαὶ εἶνε διὰ τοὺς παραλαμβανόντας τοὺς τόμους ἐκ τοῦ Γραφείου μας. Οἱ παραγγέλλοντες νὰ σταλοῦν ταχυδρομικῶς πρέπει νὰ προσθέτουν διὰ ταχυδρομικῶν τῆλεν ἑκάστον τόμον λεπτὰ 50 οἱ ἐν τῷ Ἐξαετηρικῷ καὶ δε. 1 οἱ ἐν τῷ Ἐξαετηρικῷ.

ΚΑΙ Η ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ ΚΑΗΡΩΣΙΣ

Χάριν τῶν ἰδίων συνδρομητῶν, καὶ ἡ ἐξαιρετικὴ Κληρώσις, ἣ ὁποία ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ τώρα, ἀναβάλλεται διὰ τὴν τελευταίαν ἑβδομάδα τοῦ Ἰανουαρίου.

ΦΥΛΛΑ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Οἱ ἔχοντες ἑλλιπὴ τὸν τόμον τοῦ 1914 ἐνεκὸν ἀπωλείας ἢ καταστροφῆς φύλλων, καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ τὸν συμπληρώσουν, παρακαλοῦνται νὰ ζητήσουν τὸ ταχύτερον τὰ φυλλάδια τὰ ὁποῖα τοῖς λείπουν, ἀποστέλλοντες μαζὶ καὶ τὸ ἀντίτιμον (περὶ 20 λεπτὰ τὸ φύλλον). Διότι μετὰ τὸν καταρτισμὸν τῶν τόμων τοῦ 1914, ὀλίγα χωριστὰ φυλλάδια θὰ περισσεύουν, καὶ πιθανὸν ἀργότερα νὰ μὴ ἔχωμεν.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Νέος 148ος Διαγωνισμὸς Δύσεων Δεκεμβρίου — Μαρτίου

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 1 Φεβρουαρίου.

[Ἀπὸ σήμερον ἀρχίζει ἡ δημοσιεὺσις ἐγκειομένων Ἀσκήσεων ἐκ τῶν Συλλογῶν τοῦ 147 δι-αγωνισμοῦ, ἣ ὁποία θὰ ἐξακολουθήσῃ καθ' ὅλην τὴν Ἑξαμηνίαν. Συλλογαὶ Ἀσκήσεων διὰ τὸν Διαγωνισμὸν τοῦτον, εἶνε δεκταὶ μέχρι τῆς 15 Δεκεμβρίου. Τελετέλεματα τοῦ λήξαντος 145 διαγωνισμοῦ θὰ δημοσιεῦθωσιν προσεχῶς.]

- 1. Δεξίγραφοι**
Ψάρι, ποταμῶν.
Βάζω εἰς τὴν γραμμὴν
Καὶ ποὺλὶ κοῖνον
Βγαίνει εἰς τὴν στήλην.
Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἡρωϊκῆς Σάμου
- 2. Στοιχειώγραφοι**
Ρῶ προσθέτω εἰς ἐμήμου
Μέρος πρᾶσιον τριπτόν,
Κι' αἰσθησις, ἀγαπητοί μου,
Γίνεται εἰς τὸ λεπτόν.
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Φάνωσ
- 3. Ἀναγραμματισμοὶ**
Εἰς τὰ πλοῖα θὰ μάπαντήσης
Ὅπως ἔγω ἐν μείνω.
Κι' ἂν με ἀναγραμματίσης,
Δημητριάδην θὰ γίνω.
Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Βαλκανικῆς Συμμαχίας

4. **Τρίγωνον**
Τὸ πρῶτον μου σημαίνει
Ἐν πρῶτῳ... δροσερόν.
Τὸ ἄλλο μου ονομάζει
Μεγάλον ποταμῶν.
Τὸ τρίτον μου τετράπουν,
Τὸ ἄλλο κτητικόν,
Κ' ἐκτός τοῦ τελικοῦ μου,
Ἐν ἀναφορικόν.
Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Θαλασσοπόλι τοῦ Στέλου

5. **Τὰ**
++++ = Τελευταία κατοικία.
+ = Πόλις τῆς Ἐβρώπης.
+ = Νῆσος τοῦ Αἰγαίου
+ = Αἱ πρῶται τριχες
+ = Μέρος κατάρυτον.
Ἡ κάθετος ἀνάπτεται τὴν νύκτα.
Ἐστάλη ὑπὸ Στεφ. Ι. Μανερμυχαλοῦ

6. **Ἀριθμητικὴ διὰ λέξεων**
Ἀκρωτήριον—ζῶον—γράμμα + (ἐπίθετον—ποῦτον) πλανήτης + (ἀρχαία πόλις—ζῶον) ἀντωνυμία + (βασιλεὺς τῶν Θηβῶν—νήσος) φθγγίον + (ἐπίρρημα—ἀριθμὸς) ἐπίρρημα.
Ἄθροισμα ὑπολόγιον: Βασιλεὺς τῆς Σπάρτης.
Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Περατικῆς Νεραϊδοῦλας

7. **Ἀκροστιχίς μετὰ Ποικιλῆς Ἀκροστιχίδος**
Τὰ μὲν ἀρχικὰ τῶν κάτωθι ζητούμενων λέξεων, ἀποτελοῦν μυθολογικὸν ζῶον τὸ δὲ πρῶτον τῆς πρώτης, τὸ δεύτερον τῆς δευτέρας, τὸ τρίτον τῆς τρίτης, καὶ ὁὔτω καθεστῆς, καρπὸν χειμωνιάτικον:
1. Πτηνὸν ὀφεικόν. 2. Ὁρα τοῦ ἔτους. 3. Κράτος τῆς Ἑβρώπης. 4. Χώρα τῆς Γαλλίας. 5. Ἀρχαία ἀποικία τῶν Κορινθίων. 6. Κράτος τῆς Ἑβρώπης. 7. Ἐπίθετον καὶ ὄνομα κάλογη-ρικόν. 8. Ἐπιτομὴν μυριάποδον.
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Αἰδοῦσθαι τῆς Πατρίδος

8. **Φωνηεντόλιπον**
πς - στρως - θ - πλγος
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νέρωνος

9. **Γρίφος**

μψ	μψ	Νοοὶ	1
0	μψ	6,30	μψ
μψ	μψ	Νοοὶ	

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Μεγάλης Ἑλλάδος

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματ. Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 37.

393. Ἴωνία (Ἴον. ἰα.)—394. Ἑλλά (ἐλ. λέ.)—395. Ἀστὴρ—Ἀρῆς.
396. **Η ΓΛΗ ΚΡΙΟΣ ΑΔΣΑΤΙΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΑ**
(Ἐαρ, σφαῖρα. Μοῖρα, δόθος, φάρος, ροιὰ, Ἰ-ρις, Αἴθρα.)—398-402.
397. **ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑ**
(Ἐαρ, σφαῖρα. Μοῖρα, δόθος, φάρος, ροιὰ, Ἰ-ρις, Αἴθρα.)—398-402.
398. Ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ὑπὸ τῆν ἡμέρῳ ἀστῆσι οὐκ ἀνάστῃσι.—405.—Ὁ Ἀριστοτέλης ἐπινομήσθη δίκαιος (ὠὰ - ρ' εἰς τ' - δις ἐπ' ὅν ὅμας - θῆ - δεῖ Κέως.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Ἡ λέξις μὲ ἀπλὰ στοιχεῖα τῶν 8 στιγμῶν λεπτὰ 10, διὰ δὲ τοὺς συνδρομητὰς μας λεπτὰ 5 μόνον μετὰ πρᾶσι στοιχεῖα τοῦ διπλάσιον, καὶ μετὰ κεφαλαία τὸ τρομάσιον. Ἐλάσσος θὸς 15 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ ὀλιγώτεραι τῶν 15 πληρο-νοῦνται φε νὰ ἴσων 15. Ὁ χωριστὸς στίχος, εἶναι καὶ ἀπὸ μίαν λέξιν, μετὰ κεφαλαία ἢ παρὰ ἢ ἀπλὰ στοιχεῖα τῶν 8 στιγμῶν, ὀρολογίζεται ὡς ἑξ-λέξεις ἀπλᾶ.—Αἱ μὴ συνοηούμεναι ὑπὸ τοῦ ἀντι-τιμου ἀγγελιαὶ δὲν δημοσιεῦνται.]

1Ε' — 1]
Δὲν τέλειται καὶ θαυμασιῶς διατηρημέναι δο-ραὶ λεοπαρδάλων τῆς κεντρικῆς Ἀφρικῆς, εἰς τὰς ὑποίας αἰῶνται οἱ ὀδόντες καὶ αἱ δυν-γες, καθὼς καὶ δορὰ βρά σσφιγντήρος τοῦ Σου-δὰν 4,50 μέτρων μήκους, πωλοῦνται.
Γράψατε: Γραφεῖα Διαπλάσεως Ε.Φ.Χ.

2]
Ὁ θῆμος Βανιώτης δέχεται παντὸς εἶδους ἀν-ταλλαγὰς καὶ ἀλληλογραφίαν. Διεθύνθητε: Κώσταν Σαμαρᾶν, Σπουδαστὴν Μηχανικῆς, Ὁ-δὸς Ἀγίας Σοφίας, 82, Ἀθήνας.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΤΟΥ 50ου ΦΥΛΛΟΥ
(Ἴδε τὴν λέον εἰς τὴν σελ. 377)

- ἈΘΗΝΩΝ: Νικ. Στ. Κουτσουβέλης, Θ. Ν. Φραγκιάς, Θεοδ. Σ. Ζαμπας, Γ. Κολυβάς, Μαγευ-μένο Ρόδον, Γ. Α. Κοκκίνης, Δοξαμένον 1912.
ΑΓΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ: Τὸβλα Παπαχρονιοπούλου
ΑΡΓΟΥΣ: Βρασιδασ Χρ. Λύδας.
ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ: Χ. Διακωπης.
ΚΑΛΑΜΑΡΝ: Τανάης Γαρίτης.
ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Ἀημ. Γ. Δεουλιάς.
ΛΑΡΙΣΣΗΣ: Διαφωτιστικῆς Βασιλέως.
ΠΑΤΡΩΝ: Σωτ. Γ. Μαρκέτις, Γλαβὸς ὁ Πα-τρῆς, Η. Γ. Κυριακόπουλος, Πατρινο Ναυτό-πουλο, Μαντῖνα Παπαγιαννοπούλου.
ΠΟΡΟΥ: Μαρία Ν. Παπατῆ.
ΠΥΡΓΟΥ: Ἐλισάβετ Ν. Παπαθανασίου Φα-ταῖνη Γεωργακοπούλου, Σοφία Κουτσιλογνή, Διονυσία Νικολακοπούλου, Ἰφιγένεια Δ. Ἀγγελο-πούλου, Βασιλικὴ Νιάτη, Ματθίδη Κομμοῦτου, Ἀλεξάνδρα Νικολακοπούλου, Ἀδριαννίνα Γαλιάνη, Θεοδώρα Π. Ροπακουλιά, Κατίνα Νικαῖνη, Ρου-σῖνη Κ. Ἀργυροπούλου, Ἀγγελικὴ Ἀλεξοπούλου, Γεωργία Δ. Γεωργακοπούλου, Ἀσημὼ Δ. Μαρι-νοπούλου, Παρασκευὴ Α. Μαρκοπούλου, Κατίνα Δ. Ἀργυροῦνη, Βασιλικὴ Δ. Μπεντετάτου, Ἀλίκη Γ. Μυχοπούλου, Θεοδώρα Τσαγίλα, Ἰωάννα Κ. Ἀθανασοπούλου, Ἐλένη Δ. Παπαγεωργίου Ἐλένη Γαλιῆ, Ἐυθαλία Ραυτοπούλου, Διονυσία Κοντο-πούλου Γεωργία Κ. Ζῶρα, Ἰω. Θ. Παπαχρηστο-πούλου, Ἰωάννα Θ. Σπουροπούλου, Γεωργία Α. Τε-λοπούλου, Πόπη Δ. Πικουλά, Εὐτέρπη, Τ. Δαϊνὰ, Ὁλγα Θ. Πιτσινή.
ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ: Ναπ. Ι. Βασιλοπούλου, Κωνστ. Γ. Παπαγεωργίου.
ΥΔΡΑΣ: Ἀνδρ. Δ. Ζουρνιάς.
ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Κωνστ. Ν. Σαλονικιάς, Γ. Ν. Σφαιριανός.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ
Τῶν ἐχόντων τὴν λέον τὰ ὄνομα ἐτέθησαν εἰς τὴν Κληροῖδα καὶ ἐκληρώθησαν οἱ ἑξῆς δύο: Ἐν Ἀθήναις ὁ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΚΟΚΚΙΝΗΣ ὁ ὁποῖος παρακαλεῖται νὰ μὴ γράψῃ τὴν διευθύν-σιν του καὶ ἢ ἐν Πύργῳ ΓΕΩΡΓΙΑ Κ. ΖΩΡΑ, ἀμφοτέρου δὲ ἐνεργάσθησαν διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ τῆς Δεκεμβρίου.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ
Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχόν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ὑψηλαίς καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστόν καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ Ἐσωτερικῶς: Ἔτησια... δε. 8,— Ἑξαμηνος... 4,50 Τριμηνος... 2,50 Αἱ συνδρομαὶ ἀρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός.	Ἐξωτερικῶς: Ἔτησια... φρ. 10,— Ἑξαμηνος... 5,50 Τριμηνος... 3,—	ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ, 1879 ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Ἐτος 37ον.—Ἀριθ. 2
---	---	--

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΗΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ΣΥΛΕΣ ΣΤΑΝΣΕΛ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α' (Συνέχεια).

Ὁ μικρὸς παρ' ὀλίγον νάποκρηθῆ:
«Ὁ,τι κάματε καὶ σεῖς: βιάσω, δια-σκηδάζω!»
Ἄλλ' ἐκατάπιε τὴν αὐθάδη ἀπάντησιν καὶ ἤρκεσθη νὰ ψιθυρίσῃ μερικὰς ἀορί-στος δικαιολογίας, ἐκ τῶν ὁποίων ἐξή-γητο τὸ παραδόχον συμπέρασμα, ὅτι διὰ νὰ μοιράσῃ γρηγορώτερα τὰς ἐπιστολάς του, ἠναγκάσθη νὰ περάσῃ ἀπὸ τὸ ἀεροδρό-μιον!
Φυσικά, ἡ ἐξηγησις αὐτὴ δὲν ἰκανο-ποίησε διόλου τὸν κ. Δυρούρ, ὁ ὁποῖος ὑπέλαθε μετὰ ἄνευ ἀκόμη πλέον τραχὺ:
— Πολὺ καλὰ!.. Αὐτὸ δὲν εἰμπορεῖ νὰ ἐξακολουθήσῃ, ἔτσι!.. Ὅλη τὴν ἡμέρα

δὲν κάμνεις ἄλλο, παρὰ νὰ ζωγραφί-ζης ἀνθρωπάκια στὰ χαρτόσημα μου καὶ νὰ χαζεύῃς στοὺς δρόμους, ἀντὶ νὰ ἐκτελήσῃς τὰς βιαστικὰς παραγγε-λίαις ποῦ σοῦ ἀναθετῶ... Ξεῦρω τί μοῦ μένει νὰ κάμω! Ἀπόψε κηῶλα. θὰ εἰδοποιήσω τῆς κυρίας θεῖές σου, εἰς τὴν ὁδὸν Σαιντ-Αι-νιάν!
Κατόπι, χωρὶς νὰ προσθέσῃ λέ-ξιν, ἤρεμος, ψυχρὸς καὶ ἀξιοπρε-πῆς, ὡς ἡ Δικαιοσύνη, τῆς ὁποίας ἐπίστευεν ὅτι ἦτο ἡ ἐνσάρκωσις, ὁ κ. Δυρούρ ἔστρεψε τὰ νῶτα κ' ἐπαν-ῆλθεν εἰς τὸν φιλικὸν ὄμιλον, μετὰ τοῦ ὁποῖου εὐρίσκοντο ἡ σύζυγός του καὶ ἡ κόρη του. Ἐκεῖ ἤρ-χισεν ἀμέσως νὰ παραπονηθῆ με-γαλοφωνῶς διὰ τὴν ἐλασρότητα τῆς ἀσμερινῆς νεολαίας.
Ὁ Ραούλ, ἔξ ἄλλου, ἐπήγε νὰ εὕρῃ τοὺς φίλους του, οἱ ὁ-ποῖοι, ἀπὸ τὸ συγχυσμένον του πρόσωπον ἐνόησαν τί συνέβη.
— Σ' ἐδιώξε; τοῦ εἶπεν ὁ ἕνας.
— Ἐστρί, εἰ; προσέθεσεν ὁ ἄλλος.
Ὁ Ραούλ προσεκοιτῆθη ἀδιαφορίαν καὶ μετ' ἔλεγε κάπως βεβιασμένον, ἀπεκρίθη:
— Δὲν δίνω πεντάρα!.. Ἄν ὁ κ. Δυρούρ με διώξῃ... μπᾶ, τόσο τὸ καλλίτερον! Ἐγὼ δὲν ἐννοῶ νὰ γίνω συμβολαιογράφος, κ' ἂν ἐπῆγα ἐκεῖ, τὸ ἔκαμα μόνον καὶ μόνο γιὰ νὰ εὐ-χαριστήσῃ τῆς θεῖές μου.
Οἱ δύο μαθητὰ τοῦ Λυκείου ἐκού-νησαν τὸ κεφάλι.
— Ναι, εἶπεν ὁ ἕνας· νὰ ἰδοῦμε ὅμως τί θὰ ποῦν καὶ ἡ θεῖές σου, εἰς τὴν ὁδὸν Σαιντ-Αινιάν!..
Διὰ δευτέραν φορὰν ἡ φράσις αὐτὴ ἔκαμνε τὴν μικρὸν γραφῆα νὰ σκυ-θροπάσῃ. Ὅλος ὁ κόσμος, φαίνεται, ἐγνώριζε τῆς θεῖές του, καὶ καθένας ποῦ τοῦ τὰς ἀνέφερε, δὲν παρέλειπε νὰ ἐνθυμίζῃ καὶ τὸν δρόμον ὅπου ἐκα-τοικοῦσαν... ἴσως διὰ νὰ τὸν τρομάξῃ περισσότερο...

Ὁ Ραούλ ἐκάθησεν εἰς τὴν ρίζαν ἐνὸς δένδρου... (Σελ. 13, στ. γ).

Τί κάμνεις ἐδῶ, Ραούλ;... (Σελ. 3, στ. γ).